

<b>Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 34,29 + 1,71 (HST) = 36 kan. dolarů Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.</b>	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	<b>Committed Á délai convenu</b>	<b>Telefon:</b> 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)		<b>Praha:</b> 222-261-811 <b>E-mail:</b> abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com

No. 14.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

(544.)

satellite



1-416

Vol. 24.

Thursday,

November 13,

2014

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

## Listopad 1989 a Satellite

O datu 17. listopad 1989 kolují a budou ještě dlouho budou kolovat různé legendy. Od teorie, že Reagan „uzbrojil“ Sovětský svaz, přes variantu Václava Klause, že komunismus padl sám, po hypotézu, že se jednalo o rafinovanou akci Stb. Netvrdím, že nic z toho není pravda, ale snažit se vysvětlit listopadové dny takto zjednodušeně je zoufale naivní. Nebudu se proto snažit přiložit k mnoha variantám svoji vlastní. Pro mne listopadové události budou zahaleny jednak tajemstvím, ale také i radostnou skutečností, že revoluci lze udělat nenásilnou cestou, což tyto varianty vylučují. Ba přesnější řečeno, cesta nenásilná byla později zesměšňována a vytunelována těmito bláboly. Chci zde podat spíše osobní svědectví o tomto krásném podzimu, kdy během pokojných demonstrací, jak řekl John Schlesinger v CBC, nezůstal ani jeden cigaretový vajgl na ulici.

Po setkání na Balatonu, kterému jsme pracovně říkali *Druhé alkoholické symposium* a po cestě lodí přes Bratislavu do Vídně, zůstal v nás hořký pocit, že všude se to hýbá, jen u nás to nepraskne. Jenže ono se to hýbalo mnohem rychleji, než jsme očekávali. V Maďarsku byl rehabilitován Imre Nagy, v Polsku se chystaly první svobodné volby a dokonce i východní Němci byli k neudržení. Část se svými trabanty zamířila do Maďarska, druhá skupina do Prahy na západoněmecké velvyslanectví. Tehdy ne ještě xenofobní Pražané jim nosili jídlo a všemožně je podporovali. Další skupina vedená pacifistickými skupinami, soustředěnými kolem církve, demonstrovala v Lipsku a v Drážďanech. Když protesty dorazily do do hlavního města NDR, padla i obávaná *Berlínská zeď*.

A u nás pořád nic. Když přijel do Toronta Lech Walesa, pozdravil jsem ho. Na rozhovor nebyl čas ani prostor. Při krátkém setkání vůdce Solidarity řekl: „Teď je řada na vás, na Čechy!“ A já se trochu zastyděl.

Konečně došlo k 17. listopadu a kolem třetí hodiny odpoledne zase nic. Vypnul jsem znechuceně televizi a najednou mi volá pan Dufek: „Oni je zmlátili, hrozně je zmlátili!“ A věci se daly do pohybu. Každý den na Václavském náměstí byly demonstrace. Najednou Pavel Pecháček komentuje z Prahy, na balkoně Melantricha na Václavském náměstí zpívá Karel Kryl a Marta Kubišová, ale také i Karel Gott a o týden později již bylo na Letné půl milionu lidí. Snažil jsem se vydávat noviny *Nový domov* jednou týdně. Na korektury nebyl čas. Také jsem si uvědomoval, že moje místo je v Praze. Požádal jsem o československé vízum. Tehdejší velvyslanec Dzúr, později tolik žádaný některými členy ČSSK, mně sdělil, že na vízum musím čekat čtrnáct dnů. Řval jsem do telefonu:



Listopad 1989

## Komedie lásky a žárlivosti v podání Noveho divadla



Během víkendu od 7. – 9. listopadu se režisérka Brigita Hamvašová se souborem *Noveho divadla* vydováděla s renesanční burleskou španělského dramatika Lope de Vegy, *Komedie lásky a žárlivosti*, i když jde o hru starou pomalu 4 století. Vystoupilo v ní šestnáct herců. Někteří už vášnivě herecké posedlosti slouží desítky let – Radka Tamchynova, nestárnoucí milovnice, Martin Bonhard (nestárnoucí milovník - na snímku vlevo), Bohdan Zatovkanuk, který v této hře podal skvělý výkon mluvě řečí česko-řeckou a snad i španělskou, Jiří Škoda, Milan Crhák, Lenka Nováková, Zuzana Novotná, Jan Šmíd (jako vždycky svoji energii prakticky lomčující jevištěm), znamenité služebné Gabriely Kupčikové, Dáša Kalovská a Leony Rališové, šlechtici Jan Šmíd (jedna role mu nestačila), Pavel Skalník (jméno tak elegantní, že si ho musel změnit), Saša Trentchev (málem nás rozplakal, hlavně když porovnával rodinou bradavici; a úplně nejnovější, Daniel Myslivec. Režie byla ještě početnější: kostýmy vytvořené Dášou Kalovskou a Janou Fabiánovou by měly dostat nějakou cenu a Jana Fabiánová si kromě to zaslouží zvláštní cenu za dort, který pro nás upekla. Ale cenu si zaslouží i Zuzka Borovjaková, tentokrát jako inspicie, která herce posílala na jeviště a jednoho - jednak starého a nemotorného, ale i nahluchlého - musela doslova v každé jeho scéně na jeviště vytlačit. A samozřejmě potlesk v první řadě patří manželům Hamvašovým (Laci Hamvaš byl asistentem režie). Víme, že tento referát je titěrně nedostačující. Málem jsem zapomněl zmínit, že video záznam – s Laci Hamvašem – dělal hostující kameraman České televize z Ostravy, Pavel Brynych, ale léta, léta.

Josef Čermák - Foto: John Crhák

„Co to povídáte, v tuhle dobu čtrnáct dnů! A je vůbec možné, že byste mi ho jako novináři nedali!“ „No někteří novináři psali nelichotivě o Československu a těm vízum nedáváme.“ Konečně po několika dnech Dzúr povolil a vízum mně a Marii přislíbil.

Myslel jsem si, že je vyhráno. Oznámil jsem to vedení Masarykova ústavu a tam jsem se dověděl, že MMI moji cestu do ČR nepovoluje. Začalo další hanykování a že bych mohl odjet jako soukromá osoba, když podepíše reverz, že jedu na vlastní nebezpečí a že nikoho nereprezentuji a že hlavně tam nesmím pracovat bla, bla, bla...

Spokojil jsem se s tím, že budu dělat pro Hlas Ameriky a Svobodnou Evropu, ale přišla další jobova zvěst. Jiřímu Sýkorovi zamítli ve Washingtonu vízum a moje zpravodajství by mohlo být záminkou, aby ho vůbec nedostal, protože Hlas Ameriky tam zpravodaje už má.

Mezitím agilní John Hásek svolal do Kampeličky tiskovou konferenci, kterou uvedl slovy: „Chtěli jsme informovat o demonstracích v Praze, při kterých byl zabit student Martin Šmíd!“ Ztuhl jsem a jemně majora Háška opravil, že student Šmíd nezemřel.“ Hásek však zareagoval velice pohotově: „On nebyl zabit, ale byly zabity desítky dalších!“ To už se zvedla polovina novinářů, kteří přece jen něco o situaci věděli a odešla.

Nakonec jsme 9. prosince 1989 vyrazili. Na letišti jsme se dověděl, že Gustáv Husák odstoupil a druhý den jsem byl po devíti a Maria po 21 letech v exilu v Praze. Při přeletu nad hranicemi jsme si s majorem Háskem v letadle značky Lufthansa připili. Na letišti čekali pracovníci z kanadského velvyslanectví, nečekali na nás, jak jsme se mylně domnívali, ale na dva zaměstnance od Bati, který se rovněž chystal do Prahy a který měl přivést do Čech tu prosperující ekonomiku. Zatímco Maria mířila z letiště na Václavák demonstrovat, mne a Johna Hásku odvezli do televize. V rozhovoru jsem se snažil upozornit, že na Západě není vše ideální, že je zde nebezpečí plytkosti a komerce. Chtěl jsem vyslovit varování, které v euforii z revoluce vládlo. V tom se rozlily dveře od studia a major Hásek mně zakázal takto mluvit. I uvědomil jsem si, že revoluce, byť sametová, to nebude mít v Čechách jednoduché. Za pár dnů se pak stal Václav Havel prezidentem, vše bylo již v pohodě a do staré vlasti se začali trousit skuteční zástupci a reprezentanti exilu.

Když jsem se vrátil do Toronta a vydal jsem velké dvojčíslo o sametové revoluci, bylo mi oznámeno, že moje práce v ČR byla nedostatečná, že jsem měl pracovat na Masaryktownu a že se jaksí pozapomnělo na moji rezignaci. Sdělil jsem, že na rezignaci trvám a tak začal po čase vycházet *Satellite*.

Aleš Březina - Foto: G. Hahn  
\*\*\*

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089  
P.P.I.C. Accounts # 1001583

GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,  
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

www.spravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Dtefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21

Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 34,29 + \$ 1,71 (GST) = \$ 36,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 50 .

v ČR 800 Kč, na Slovensku 30 eur.

PDF elektronicky \$ 20 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

## Churches

ČESKÉ A  
SLOVENSKÉ  
BOHOSLUŽBY  
V TORONTĚŘímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.  
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostel sv. Lukáše, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 19.10., 23.11. a 7.12. vždy v 13 hodin.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St. E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto  
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 15. listopadu a 13. prosince v 11 hodin

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 15. listopadu a 13. prosince v 17 hodin.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 16. listopadu a 14. prosince v 11 hodin.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby budou oznámeny.



## Gymnastika děti a žactvo

každou sobotu: 16:30 – 18:30,

601 Magnetic Dr., Unit 21, North York

ivancurilla@gmail.com

hermaneks@yahoo.ca

\*\*\*

## Cvičení pro dospělé

každou středu: 20:00- 21:30,,

G.Harvey C.I.,

1700 Keele St., Toronto

hermaneks@yahoo.ca

## Česká televize

## Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: novavize.ca@gmail.com

Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

## Informační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

## Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

## Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

## Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

## Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,

před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

## Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,

ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,

pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support  
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund  
of the Department of the Canadian Heritage.

Canada

Kalendář  
www.kalendar.zpravy.ca16. 11. (ne) 13:00  
90. narozeniny Josefa Čermáka  
100. narozeniny Františka Tesaře  
Hala kostela sv. Václava  
496 Gladstone Ave.  
\*\*\*17. 11. (po) 19:00  
Oratorium for Praague  
Gingerbread Revolution  
Alumni Hall – Room 400  
121 St. Joseph St.  
\*\*\*23. 11. (ne) 12:00  
Vánoční bazar Sokola Toronto  
Kostel Sv. Václava  
496 Gladstone Ave., Toronto  
Marie Crhák  
mariecrhak@yahoo.ca  
416/242-5914  
\*\*\*23. 11. (ne) 17:00  
Nokturna v městě  
Adam Zukiewicz, - piano  
Peter Stoll – klarinet  
A. Dvořák, J. Brahms, F. Schubert  
Kostel sv. Václava  
496 Gladstone Ave., Toronto  
\*\*\*29. 11. so 10:00  
Bazar kostela sv. Pavla  
Hala kostela sv. Pavla  
1424 Davenport Rd.  
\*\*\*29. 11. (so)  
Mikulášská zábava Sokola Toronto  
Kostel Sv. Václava,  
496 Gladstone Ave., Toronto,  
Hana Jurášková  
905/836-5269

## Jak vyjdeme v roce 2014

# 14 - 13. 11. 2014

# 15/16 - 18.12. 2014

\*\*\*

## Jak vyjdeme v roce 2015

# 1 - 22. 1. 2015

# 2 - 19. 2. 2015

# 3 - 19. 3. 2015

# 4 - 16. 4. 2015

# 5 - 21. 5. 2015

# 6 - 18. 6. 2015

# 7 - 16. 7. 2015

# 8 - 20. 8. 2015

# 9 - 17. 9. 2015

# 10 - 15. 10. 2015

# 11 - 19. 11. 2015

# 12 - 17. 11. 2015

\*\*\*

## Financial

## Kursovní lístek

100 Kč	5,12 CDN
1 CDN \$	19,55 Kč
1 EURO	1,41 CDN \$
1 CND \$	0,71 EURO
1 US \$	1,13 CDN \$
1 CND \$	0,88 US \$

Universal Currency Converter - 12. 11. 2014

1 CDN \$	19,52 Kč
1 EURO	27,60 Kč
1 US \$	22,15 Kč

ČNB - 12. 11. 2014

Toto číslo jsme dali  
do tiskárny

12. 11. 2014 ve 3:00

Přítští dvojčíslo vyjde:

18. 12. 2014

Uzávěrka: 7. 12. 2014

## Filmový festival EU

Ve dnech 15. - 30. listopadu 2014 proběhne 10. ročník EUFF. Během druhé poloviny listopadu budou mít torontští diváci možnost shlédnout v kině Royal (608 College Street) filmy téměř ze všech zemí Evropské unie. Festival začíná italským filmem *Utáhněte si bezpečnostní pásy* v sobotu 15. listopadu. Český film Viktora Tauše *Klauni*, o kterém referoval Satellite letos v květnu při zpravodajství z plzeňského *Finále*, bude na programu v pondělí ve 20:30. Ve filmu hrají Didier Flamand, Oldřich Kaiser, Jiří Lábus. Je to příběh tří komiků, kteří měli rozdílný osud v době normalizace a nyní se po letech opět sejdou v Praze. Černý humor je v pozadí severoamerické premiéry filmu *Kandidát*, který reprezentuje Slovensko a bude na programu ve středu 26. listopadu od 18 hodin. Film Jonáše Karáska je podle povídky Maroše Hečka a Michala Havrana o manipulaci při volbě prezidenta. Festival bude zakončen opět italským filmem *Utáhněte si bezpečnostní pásy*. Vstupné je dobrovolné. Pokud si chcete zajistit lístky do sálu na určitý film, můžete tak učinit s předstihem za 10 dolarů. Informace o festivalu naleznete na [www.eutorontofilmfest.ca](http://www.eutorontofilmfest.ca).

abe

\*\*\*

## Ženatý je už opět svobodný

Po rozchodu se svou mladou pianistkou ze Slovenska (s kterou má dvojčata a syna) dostal Ženatý místo profesora na Clevelandském Institutu hudby. Je to velmi prestižní post, má sedm žáků - buocich sólistů a je tam velmi spokojen. Jednou měsíčně se vrací do Čech a do Německa, kde jeho bývalá rodina žije a koncertuje velmi často po Evropě i v USA.

Jeho koncert na *Nokturnech ve městě* byl zároveň oslavou založení Československa 28. října 1918.

Masarykův ústav spolu se Sokolem a ČSSK se postaral o pohoštění po koncertě a tak nálada byla výborná.

Ženatý zde nehrál poprvé, zahajoval první ročník *Nokturen* před 14 léty. Ovšem jeho vystupování a jeho virtuosita neustále stoupě a je jen otázka, o kolik se ještě tento světový houslista může zlepšit. Jeho koncert s velmi dobře voleným programem byl naprosto vynikající a všichni z asi 120 posluchačů měli stejný pocit.

Koncert zahájil zcela neznámou Dvořákovou sonátou, která je velmi melodická a byla přednesena v naprosto jasném Dvořákovském stylu. Následovala sonáta Johanesa Brahmsa mistrovské dílo, kde i jeho doprovázející pianista Martin Kasík ukázal své vynikající schopnosti.

Po přestávce se umělci přenesli do moderního stylu Leoše Janáčka - celkem neznámá sonáta, typicky v Janačkovském stylu - zahráná fantastickým způsobem a koncert končil skladbu Bedřicha Smetany *Z mého života* trochu reminiscence stejně jmenovaného smyčcového kvarteta. Vše co profesor Ženatý zahrál mělo světovou úroveň. Výborně znějící housle italského mistra Giuseppe Guarneri 1740 sametového zvuku připomínající zvuk violy, jeho úžasná technika a přednes - a k tomu jeho skromná personalita - to vše dělají z Ženatého mistra

Posluchači nenechali odejít oba umělce bez přídavků: První přídavek - Brahmsův uherský tanec upravený pro housle Kreislerem a druhý přídavek pomalá věta z Dvořákovy Sonatiny opus 100.

Byl to úžasný koncert s vynikajícími sólisty. Posluchači zůstali dlouho do večera po výborné večeři kterou připravila Libina restaurace

Bohužel příští koncert *Nokturen* ve městě musel být změněn - dlouho očekávaný *Janáčkův kvartet* odložil zájezd po severní Americe na příští sezónu. Místo kvarteta bude hrát výborný klarinetista Peter Stoll s neméně dobrým pianistou Adamem Zukiewiczem - kteří vystupovali na *Nokturnech* již před třemi roky - a zase s vynikajícím programme - opět Antonín Dvořák, Zdeněk Fibich a Leoš Janáček. Máme na co těšit. Nezapomeňte, 23. listopadu v 5 hodin v kostele sv. Václava na Gladstone Avenue. Liba's Bar and Grill Restaurant připravily opět večeři.

Miloš Krajný

\*\*\*

## Omluva a vysvětlení

Paní Zapletalová mne upozornila, že jsem nezminil v článku o farnosti sv. Václava: Slovak Canadian Cultural Society nacházející se na 1720 Barbertown Rd, v Mississauze, která vlastní Dining Hall, Koliba a je tam řada akcí od května do října. Za nepříjemnost se omlouvám, ale měl jsem na mysli místa, kde je celoroční pravidelný provoz.

Aleš Březina

\*\*\*

Přijďte s rodinou a přáteli na

# SOKOLSKÉ VÁNOČNÍ TRHY

**Neděle 23. listopadu 2014 12:00 – 15:00 hod.**

V hale kostela Sv. Václava, 496 Gladstone Avenue, Toronto

ODĚDY – OBČERSTVENÍ  
VAŘÍ SESTRA a BRATR KRÁLOVI

Vánoční dobroty všeho druhu, DVD, dárkové předměty, knihy a pod.  
Zájemci o prodej vlastního zboží jsou vítáni!

**DOMÁCÍ VÁNOČNÍ CUKROVÍ, KNEDLÍKY, VÁNOČKY**

Tombola! Mikulášská nadílka pro děti ve 13:30 hod.

Informace: MARIE CRHÁKOVÁ 416 242 – 5914  
Email: mariecrhak@yahoo.ca




**SOKOL TORONTO**  
Vás srdečně zve na

## MIKULÁŠSKOU ZÁBAVU

Pořádanou v sobotu 29. listopadu 2014

v hale kostela Sv. Václava, 496 Gladstone Avenue, Toronto

Vstupenky: \$25.00 Studenti : \$ 15.00

Možnost zakoupení večeře od 19:00 hod.;  
hudba začne hrát ve 20:00 hod.

Přineste dárky pro své milé, Mikuláš je bude rozdávat!

K tanci hraje skupina Dušana Drobného

Veškeré informace a předprodej lístků:  
Hana Jurásková: 905/838-5269 hanajurasek@yahoo.ca




*From "Oratorio for Prague" to "The Gingerbread Revolution"*

1968-1989-2014



A Celebration of the Silver Anniversary of the so-called Velvet Revolution in Czechoslovakia 1989

Two Documentaries:  
*Oratorio for Prague*  
&  
*The Gingerbread Revolution*

Monday, November 17, 2014  
7:00 p.m.  
121 St. Joseph Street  
Alumni Hall, Room 400  
Light Refreshments will be served



Theatre, Time, History

Sponsored by:  Consulate General of the Czech Republic in Toronto  Slavic Languages & Literatures UNIVERSITY OF TORONTO

## Czech & Slovak Institutions

### České velvyslanectví

#### Czech Embassy

251 Cooper St.  
Ottawa, ON K2P 0G2  
Tel.: (613) 562-3875  
Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

### Slovenské velvyslanectví

#### Slovak Embassy

50 Rideau Terrace  
Ottawa, ON K1M 2A1  
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450  
Obch. zast.: (613) 748-1773  
Fax: (613) 748-0699

### Český generální konzulát

#### Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500  
Toronto, ON M4W 3E2  
Telefon: 416-972-1476  
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

### Honorary consulate

#### of the Czech Republic

#### Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek  
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.  
Calgary, AB T2V 0E5  
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533  
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

#### Montreal, Quebec

#### Honorary Consul:

JUDr. Hynek Žilkovský  
2020 University, Suite 1920.  
Montreal, QC  
Tel.: (514) 316-4383  
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

### Honorary consulates

#### of the Slovak Republic

#### Calgary, AB:

424 Varsity Estates Place NW  
Calgary, AB T3B 3B9  
Tel.: (587) 333-6831,  
Fax: (206) 424-0205.  
E-mail: richard@wolffi.com  
Mr. Richard Wolffi, Honorary Consul  
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

#### Montreal, QC

22, Place de la Madeleine  
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3  
Tel.: (514) 421-2972,  
Mobil: (514) 585-2496  
Fax: (514) 421-1583  
slovex@sympatico.ca;  
slovex@slovex.com  
Dezider Michaletz, Honorary Consul

#### Toronto, ON:

649 Brooker Ridge  
Newmarket, ON L3X 1V7  
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166  
slovakconsulateto@gmail.com  
Michael Martinec, Honorary Consul  
Jurisdiction: Province of Ontario

#### Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor  
Vancouver, BC V5Z 1E4  
Tel. & Fax: (604) 682-0991  
e-mail: stan.lisiak@gmail.com  
Hours: Tuesday 14:00-16:00,  
Thursday 10:00 - 12:00  
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul  
Jurisdiction: British Columbia

## Translations

**EVA  
MESTICOVÁ**

Certifikovaná  
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr Munk**  
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.  
Toronto, Ont.  
www.drpetermunk.com

Ordinační  
hodiny:  
Pondělí-pátek:  
10-13 a  
15-19.



Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ  
OBCHODNÍ A KULTURNÍ  
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN  
CHAMBER OF COMMERCE  
AND CULTURE

909 Bay St. # 1006  
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com  
www.czechevents.net

**Mind & Body**

Lakeshore Village Integrated Medicine

**Integrated Medicine Clinic**

we provide

Registered Massage Therapy

Craniosacral Therapy

Lymphatic Drainage (CDT)

Lymphedema Treatment

Hot Stone Massage

Low Level Intensity Laser

Naturopathic Medicine

Acupuncture

Chiropractic Treatments

Relationship Issues and Psychotherapy  
Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.

**Některé soukromé pojišťovny  
hradí některé vybrané léčby**

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke  
(at Islington Avenue)  
Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca  
www.integratedmedicine.ca

## Otevřený dopis Václavu Klausovi

V Praze, 3. listopadu 2014

Vážený pane exprezidento,

v sobotní *Mladé frontě Dnes* s datem 1. 11. 2014 vyšel naprosto neuvěřitelný rozhovor, v němž nevybíravě napadáte prezidenta Václava Havla, označujete ho za reformního komunistu, který zničil stranický systém fungování demokracie a kterému to nikdy neodpustíte. Autoři interview citují pasáž z Vaši avizované knihy, v níž se proti prezidentovi Václavu Havlovi ostře vymezujete: „Havlistus ... chtěl kázat, poučovat, nechat se oslavovat, byl schopen bourat, nikoli tvořit.“ V interview napadáte další politiky, kteří jsou synonymem politické slušnosti, poctivosti a mravnosti – zmíním především ing. Luxe a dr. Pitharta. V útocích na pana prezidenta pokračujete i v pondělních Lidových novinách, kde ho pro změnu označujete „za bohaté princátka“.

Ano, Václav Havel skutečně dokázal bořit – byl jedním z těch, kdo burali Československou socialistickou republiku, ale ve spolupráci s řadou jiných vytvořili demokratickou Československou republiku.

Vy jste naopak ve spolupráci s panem Vladimírem Mečiarem zbořili k lítosti velké části Čechů a Slováků tuto demokratickou Československou republiku a vytvořili jste dva nové, státy Česko a Slovensko. Politická demokracie standardního typu, na kterou se odvoláváte, by si nic takového nedovolila – vypsala by referendum, aby se demokraticky opřela o skutečný názor občanů.

Pan prezident Václav Havel s dalšími vytvořil svobodný stát, Vy, pane exprezidento, jste svým vnímáním mocné ruky trhu, kuponovou privatizací a výrokem, že neznáte špinavé peníze, pomohl vytvořit z našeho státu nejméně na 10 let Divoký východ.

Vy, který označujete pana prezidenta Václava Havla za reformního komunistu, jste pravděpodobně zapomněl, co se pod termínem reformní komunisty skrývá, zato jste hbitě přijal slovník nejtvrdších normalizátorů 70. let.

Pro Vás je pan prezident Václav Havel bohaté princátka, pro Rudé právo z 12. 1. 1977 v článku Ztroskotanci a samozvanci je Václav Havel člověk z milionářské rodiny. V tomtéž článku jsou signatáři Charty 77 označováni za ztroskotance, kteří jsou „z důvodů ješitnosti či slavomamství, svolní propůjčit svá jména třeba čertu“. I Vy, pane exprezidento, si stejně jako citovaný článek myslíte, že hlavním motivem jednání Václava Havla byla touha „kázat, poučovat, nechat se oslavovat“.

Na začátku interview říkáte, že jste v roce 1989 „viceméně věděli, že se něco zásadního stane“. Ale byl jste dost opatrný na to, abyste tomu chtěl pomoci, a tak jste raději v červnu 1989 nepodepsal ani Několik vět.

Do počátku listopadových dní r. 1989 o Vás nikdo neslyšel. Ale když vznikalo Občanské fórum, dokázal jste do něj proniknout. Ivan Dejmal, rovněž signatář Charty 77, mi koncem listopadu 1989 vyprávěl: „Přišel jsem jednou do na jednání OF, ale ve dveřích stál nějaký člověk a se slovy ‚A vy jste kdo?‘ mne nechtěl pustit dál. Představil jsem se mu a řekl mu, že mne tu na rozdíl od něj každý zná. A pak jsem zopakoval jeho otázku já: ‚A vy jste kdo?‘ Představil se jako nějaký Václav Klaus.“

Vaše tehdejší jednání je pro Vás charakteristické. Ještě Vás nikdo neznal, ale už jste se tvářil, jako byste byl nejdůležitějším člověkem Občanského fóra (které jste ostatně po dvou letech také rozbil). To je zřejmě Vaši největší předností – přidat se k vítězné straně těsně před vítězstvím a tvářit se, že k vítězství došlo především Vaší zásluhou.

Pane exprezidento, z celého Vašeho článku vyplývá jediná věc: Jste si velmi dobře vědom, že Vaše ekonomické vize do 20 let nebudou nikoho zajímat, že Vaše knihy už nebude nikdo číst a že Vaše ekologické názory jsou směšné

už dnes. Víte velice dobře, že do českých dějin vejde několik slovy typu: premiér ČSFR, později prezident ČR. V tom lepším případě. V tom horším bude zhodnocena Vaše účast na vzrůstu korupce, podvodů při kuponové privatizaci a zničení československého státu. Stejně dobře víte, že Havlovy myšlenky budou citovány mnohem déle než ty Vaše, Havlovy knihy esejí i Havlova dramata Vaši produkci o mnoho let přežijí. Václav Havel zůstane po dobu existence českého státu symbolem nové české státnosti, stejně jako jím je T. G. Masaryk, a Vy zapomenutým, nepřilíš významným politikem. Ať už se tváříte a chováte jakkoli, za Vašimi útoky na prezidenta Václava Havla se skrývá docela obyčejná závist, docela obyčejný komplex méněcennosti vůči člověku, který vyrostl v kultivovaném a kulturně bohatém zázemí, člověku, který by byl slavný, i kdyby se nikdy nestal prezidentem, člověku, který

bezpochyby chyboval a s kterým lze v mnoha věcech nesouhlasit, který ale vstupoval do politiky s představou, že jí dá pravdivější ráz. Bohužel, ne všechny představy se podaří naplnit. Ostatně v citovaném interview svou zášť nepřímo přiznáváte, když mluvíte o Havlově vystoupení v americkém Kongresu v r. 1990: „ten projev se mi zdál naprosto absurdní. Byl naprosto zvláštní v dikci stylu dlouhých vět, filozofující, antiamerický.“ Nedokážete přijmout skutečnost, že členové Kongresu mu na rozdíl od Vás mohli porozumět. Ze zdvořilosti se tleská vsedě a krátce. Problém je ten, že Vám v Kongresu netleskali ani ze zdvořilosti. Nemýlí-li mne paměť, nedali Vám k tomu ani příležitost.

Kateřina Dejmalová  
literární historička

\*\*\*

## Bazár 2014

Slovenskej Evanjelickej cirkvi a. v.

29. novembra 2014, v sobotu ráno od 10.00 hodiny.

Milí krajanovia, naši priatelia ako minulé roky,  
vám ponúkame výrobky

mäsiarskej kuchyne: klobásy, páľivé i nepáľivé, jaternice, slaninu, údenú a paprikovú.

Rôzne cukrárske výrobky, koláče a zákusky, vianočné obľátky a né.

Počas **BAZÁRU 2014** budete môcť ochutnať

jedlá zakáľáčkovej kuchyne a tak sa presvedčiť

o najvyššej kvalite našich výrobkov.

Prípravená je hodnotná tombola.

Bazárová hala je v prízemí kostola sv. Pavla,

**Evanjelickej a. v. Slovenskej cirkvi na**

**1424 DAVENPORT Rd. - 100 metrov na západ**

**od križovatky Davenport Rd. a Dufferin Str.**

Prosíme vás, väčší nákup si objednajete už teraz.

Tel.: 416/763-3063

## Nocturnes in the City Presents...



Adam Zukiewicz ~ piano Peter Stoll ~ clarinet

**Sunday November 23rd, 2014 @ 5pm**

**St Wenceslaus Church ~ 496 Gladstone Ave \$25**

Dvorak, Brahms, Schubert nocturnesinthecity@gmail.com

## Josef Čermák bez mála stoletý

K té stovce mu letos 15. listopadu bude chybět pouhých deset let. A jelikož podle Einsteinovy teorie relativity se čas s přibývajícím věkem zrychluje, bude tu ta stovka *coby dup*. Jednou jsem o tomto přísloví mluvil s Paulem Wilsonem a on si myslel, že je to *coby dub* a nechápal, proč je to podle toho stromu, když ten roste poměrně pomalu. Není divu, že Paul Wilson přeložil tak vynikajícím způsobem Havlovo *Výrozumění*. Umělá řeč *ptidepe* nás chránila před takovými omyly. Tak tedy, aby nedošlo k omylu. Ještě jednou Josef Čermák oslaví devadesáté narozeniny. Sté, byť nedožitě, oslaví spolu s Josefem Čermákem i jeho přítel František Tesař. Tak si to totiž ti dva kumpáni kdysi slíbili a sliby se musí dodržovat.

Josef Čermák se narodil 15. listopadu 1924 v obci Skúry, což dnes patří pod obec Hobšovice v kladenském okrese. Pokud byste chtěli přesnější informace v roce 2001 mělo toto *velkoměsto* 51 obyvatel a nacházelo se pět kilometrů západně od Velvar a osm kilometrů severovýchodně od Slaného. Jsou zde pozůstatky zbořeného kostela sv. Bartoloměje, postaveného v roce 1384 a zbořeného roku 1873. Dochovaly se dvě kamenné žebrové konzoly v podobě lidských hlav a kulatý svorník s reliéfem hlavy Krista, dnes spolu s pamětními deskami zazděné na vnitřní straně východní zdi hřbitova. V dvoutřídce v Hobšovicích se seznamoval oslavenec se slabikářem a početnicí, ale je dost možné, že při jeho nadání uměl již psát a počítat v předškolním věku. Gymnázium již absolvoval ve Slaném, kde pro něj a pro Milana Kroupu připravili letos na jaře setkání se studenty a odpoledne pak křest knihy *Rozlet*.

Jenže mládí Josefa Čermáka bylo jako sinusovka – jednou jsi nahore po druhé dole, a protože byl *Protektorát* a nedaleko bylo průmyslové Kladno, navíc ročník narození také nebyl příznivý, byl nasazen k vysokým pecím nebo k něčemu podobnému v těžkém průmyslu, ačkoliv sám osobně byl menší postavy a hmotnosti spíše lehké. Sám hrdě říká, že ho nikdy nepřinutili hajlovat.

Sotva však pominula válka, začal studovat práva na Karlově univerzitě, kde složil základní zkoušky a stal se kandidátem práv (JUC), český doktorát mu byl uznán až po sametové revoluci v roce 1990.

A byla tu další mela – Únor 1948. Josef Čermák se zúčastnil protikomunistických demonstrací a po pohřbu prezidenta Beneše v září 1948 byl uvězněn na čtrnáct dnů, což zřejmě přispělo k jeho rozhodnutí emigrovat do západního Německa. K emigraci došlo v den, kdy Československo slavilo 30 let trvání, tedy 28. října. Byl v uprchlických táborech v Řezně, Murnau a Ludwigsburgu, kde pracoval několik měsíců v tiskárně.

23. dubnu 1949 přijel lodí *U.S.A.T. Le Roy Eltinge* do Halifaxu. Nejprve pracoval v tuberkulózním sanatoriu jako zřízenec, později jako asistent v knihovně. V letech 1954-1955 si doplnil základní vzdělání na Torontské univerzitě, kde vystudoval práva v letech 1955-1958 a kde také získal doktorát v roce 1958 a začal pracovat pro firmu *Borden, Elliot, Kelley & Palmer*. Po rozpadu firmy byl součástí společnosti *Smith, Lyons, Torrance, Stevenson & Mayer* (v současnosti známé jako *Gowlings*), kde byl partnerem v letech 1967-1990. V té době byl jmenován ontarijskou vládou *Queen's Counsel*. Zastával snad všechny funkce v Sokolu Toronto i Sokolu Kanada, rovněž byl předsedou Českého a Slovenského sdružení v Kanadě, jak v ústředí, tak v Torontu, spolupracoval s Masarykovým ústavem, byl činný ve Společnosti pro vědu a umění, v Kampeličce a dalších organizacích. Byl a je členem mnoha správních rad různých nadací, ať již se jedná o Torontskou univerzitu, o *Kanadský fond pro československé univerzity*, o *Cvachovcovu nadaci*, *Nadaci Frances a Jaroslava Ježkových*, jejíž fond byl později převeden na *Torontskou filharmonii*. Byl jedním z členů dozorčí rady nakladatelství *68 Publishers* a mnoha dalších organizací. Josef Čermák je však hlavně znám jako novinář, působící v exilu přes 60 let. Byl zakládajícím členem *Našich hlasů*, dlouhá léta přispíval do *Nového domova*, do *Zpráv SVU* i *Kanadských listů*. V současné době je stálým spolupracovníkem našich novin *Satellite*. Na internetu se s ním mohli čtenáři seznámit na stránkách *CzechFolks.com/Plus*.

V televizi to byl pořad na přelomu osmdesátých a devadesátých let *The Window*, který spoluvytvářel s Milo Kubíkem. Rovněž se podílel na několika pořadech *Nové vize* s Markétou Slepčikovou-Rešovskou a na televizní reportáži *Tři vlny*, vysílanou TV OMNI v hlavním večerním programu. V neposlední řadě je zde divadlo, kde hrál poprvé v roli

Snížka v *Noci na Karlštejně* počátkem padesátých let. 14. března 1970 byl při zakládání Nového divadla a v první hře *Lucerna*, jednou z vrcholných rolí byl *Hodinový hoteliér*, kterou shlédl i autor, nedávno zesnulý *Pavel Landovský*. V říjnu 1988 uvedlo Nové divadlo kanadskou premiéru hry Václava Havla *Pokoušení*. V poslední době to byly *Malostranské povídky* a letos v listopadu *Komedie lásky a žárlivosti* v režii Brigity Hamvašové. Z rozhlasové činnosti je to řada pořadů pro CBC, z nichž jmenujme pětidílný program *The Human Face*, který produkoval John Reeves. Dále jsou to koncerty: v roce 1988 k 70. výročí Československa, v roce 1992 k 400. narození Jana Ámose Komenského a v roce 2003 koncert *Hold rodné zemi*. Z politických aktivit připomeňme, že se na jaře roku 1968 setkal v Československu s vdovou po prezidentu Benešovi paní Hanou Benešovou. Byl v delegaci, která se v roce 1968 sešla s ministerským předsedou P. E. Trudeau a zasloužila se o to, že Kanada poskytla azyl uprchlíkům z Československa, 19. února 1990 byl hlavním organizátorem při uvítání prezidenta Havla v Convocation Hall na Torontské univerzitě a o sedm let později se zasloužil o doktorát pro dalšího prezidenta dr. Václava Klause.

Je autorem řady knih poezie. Napsal také *Fragmenty ze života Čechů a Slováků v Kanadě*, *Winston Churchill – Nástin života*, *It All Began with Prince Rupert - Vše začalo princem Rupertem* a *Rozlet – příběhy Milana Kroupy*.

Byl poctěn mnoha oceněními za dobrovolnou práci ontarijskou vládou, *Panhellenic Price* jako nejlepší angličtinář ve třídě, *Epstein Award* za tvůrčí psaní (University College), Masarykovou cenou od ČSSK; *Arbor Award* (University of Toronto); Pamětní medailí českého prezidenta; *Gratias Agit* a medailí Jana Masaryka od ministerstva zahraničních věcí. Závěrem pár osobních slov: S Josefem Čermákem jsem se seznámil krátce po tom, co jsem přišel do Toronta. Pokud se pamatuji první článek od něj pro *Nový domov*, kde jsem tehdy pracoval, byl v lednu 1982, když zemřel oblíbený farář Janda. Od té doby spolupracujeme s menšími přestávkami dodnes. Častokrát jsme měli různé názory na různé věci, ale to, že zatím bylo vždy víc věcí, které nás spojovaly, než které nás rozdělovaly, je nadějí pro budoucnost. Bohužel letos nemohu být při jeho narozeninových oslavách v Torontu a tak si přeji, abychom to oslavili společně při té jeho stovce!

Aleš Březina

\*\*\*

### MASARYKŮV ÚSTAV, ČESKÉ A SLOVENSKÉ SDRUŽENÍ V TORONTU A SOKOL TORONTO

pořádají slavnostní setkání u příležitosti

90. narozenin

**dr. JOSEFA ČERMÁKA**

a nedožitých 100. narozenin jeho přítele

**pik v.v. FRANTIŠKA TESAŘE**

Neděle 16. listopadu 2014 ve 13.00 h.

Hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto

Program připravila režisérka Olga Turoková  
ve spolupráci s dobrovolníky komunitních organizací

Info Iva Ječmenová (416) 439-4354  
Hana Jurásková (905) 838-5269 - objednávka oběda



"Říká se, že kdybychom všichni své kříže složili v obrovské hale a měli možnost vybrat si jiný, nakonec bychom si zvolili ten, který jsme odložili. Něco na tom je – já například nevím o nikom, s kým bych si svůj životní úděl chtěl vyměnit. Leda snad se svojí (dnes už nebožkou) kočičí přítelkyní Čičkou. Jen se obávám, že Čička by zuřivě nesouhlasila."

Chcete sledovat a ovládat  
TV vysílání z pohodlí  
Vašeho gauče?

**Kábllovka** 

Your Connection To Home  
**online TV**  
www.onlineTV.com

The future of IPTV



Česká a Slovenská televízia ... jednoducho a bez počítača !

www.kablovka.com

## Dušíčky 2014

Pamatuji se, jak v roce 1975 jsem se ocitl začátkem listopadu v Polsku. Dokonce v místě nejposvátnějším, v Czestochowě, které nemohlo být k oslavě svátku všech svatých víc symbolické. Už ve Varšavě mně babka, u které jsem bydlel, pověděla o třicetileté válce, jak ti lotři (ona použila výrazu zkurwysyni) Švédí panenku Marii chtěli ukrást. Jak zapráhli koně, aby obraz vyrvali ze zdi a jak kůň, ta nemá tvář, před obrazem poklekl. Pochopitelně jsem se šel také na černou madonu podívat a musím přiznat, že to byl zážitek, který si pamatuji dodnes. Byl jsem u svého kamaráda Januše a přijel jsem do Czestochové den před *Dušíčkami*. Druhý den ráno se vyrazilo na hřbitov. Ne na jeden, ale na všechny v okolí. Není třeba zdůrazňovat, že jsme nebyli sami. Janusz byl sice ateista, ale jinak celá rodina byla katolická a tak se šlo od hrobu k hrobu. A u každého z nich byl někdo, koho znali a kdo znal nebožtíka, zde odpočívajícího. Zavzpomínalo se, občas se na počest zemřelého i něco vypilo, většinou se v klidu vykouřila jedna až dvě cigarety a na závěr byla modlitba. Takhle to pokračovalo celý den. K večeru, když se stmívalo, vycházela ze hřbitova tajemná záře. A Janusz pravil, že je čas na herbatu (čaj) a že *dobrá herbata nejst nikdy zla*. Když jsme přišli domů hráli na VKV hudbu od Charlie Parkra, Louise Armstronga, Janis Joplin – pouze od zemřelých interpretů. Pak se sešla rodina a po lehké večeři se pila vodka a pojídal špek. Obojí se krásně neutralizovalo. Podobné dušíčky jsem pak již nikdy nezažil.

Od té doby jsem byl na hřbitově o Dušíčkách v Čechách pouze dvakrát – v roce 1976 a v roce 1980. Někdy zajdu na hřbitov v Torontu, ale tam prakticky vím o jediném hrobu a to pana Skoka, u kterého jsem bydlel čtrnáct let. Letos tomu náhoda chtěla, že jsme mohli být začátkem listopadu opět doma v Čechách. Týden před Dušíčkami jsme navštívili Brušperk, kde jsou pochováni Mariiny přibuzní a pak během následujícího týdne jsme navštívili tři hřbitovy. V Břevnově, kde jsou pochováni Karel Kryl a Jan Patočka, v sobotu jsme byli na našem rodinném hřbitově na Olšanech a v neděli v Klášteře nad Dědinou, kde je moje maminka a babička, kterou jsem nikdy nepoznal. To jsou osobní vzpomínky. Ale možná by bylo dobré vzpomenout, alespoň v krátkosti na lidi, kteří by se letos dožili kulatého výročí.

### Tomáš J. Baťa – sto let od narození

Narodil se 17. září 1914. V roce 2009 zástupci Nadace Tomáše Bati společně s jeho manželkou Sonjou Baťovou odhalili pamětní desku na Lesním hřbitově ve Zlíně. Významný podnikatel je pochován v kanadském Torontu, deska umístěná na hrobu jeho otce a matky je připomínkou jeho úzkého vztahu ke Zlínu. Do svých 25 let žil ve Zlíně. Po obsazení tehdejšího Československa nacisty odešel v roce 1939 ze země a budoval firmu *Baťa* nejprve z Londýna, později z kanadského Toronta, kde založil světovou centrálu firmy. Pod jeho vedením společnost dosáhla největšího obchodního rozmachu, když oproti roku 1946 vyráběla a prodávala v roce 1984 téměř desetinasobně více obuvi. Setkal jsem se s ním několikrát. Zachovával si dobrý vztah ke své staré vlasti, kam po převratu často jezdil. Naposledy jsem ho viděl v Praze na letišti, když právě přijel z Toronta.

\*\*\*

### Josef Škvorecký

#### – devadesát let od narození

Narodil se 27. září 1924 v Náchodě. Proslavil se jako spisovatel a překladatel. Na Torontské



univerzitě působil jako profesor anglické literatury. Osobně jsem se se Škvoreckými seznámil, krátce po mém příchodu do Kanady. Zemřel 3. ledna 2012 v Torontu. Je pohřben na *Toronto Necropolis Cemetery* v Cabbage Town. Letos v den jeho devadesátých narozenin zástupci českého konzulátu v Torontu položili na jeho hrob květinu s trikolorou.

### Jeronym Březina

#### – osmdesát let od narození, deset let od úmrtí

Jedná se o mého bratra, překladatele z polštiny, chorvatštiny a bosenštiny. Byl z nás nejnadanější na jazyky. Hovořil dobře anglicky, ačkoliv byl pouze jednou, v roce 1982, v anglicky mluvící zemi. Ovládal němčinu. Překládal z polštiny. Znal dokonale jihoslovanské jazyky, včetně místních nářečí. Narodil 23. května 1934, zemřel 2. října 2004.

\*\*\*

### Karel Kryl

#### – sedmdesát let od narození, dvacet let od úmrtí

Zpěvák, básník, novinář. Do exilu odešel v roce 1969, pracoval dlouhá léta ve Svobodné Evropě, několikrát navštívil Kanadu. Po sametové revoluci žil na hranicích mezi Českem a Německem. Je znám svými písničkami, které začaly vznikat počátkem šedesátých let. Do povědomí lidí se dostal díky pořadu *Houpačka*. Po roce 1989 byl jedním z nejtvrdších kritiků nových pořádků. Narodil se v Kroměříži 12. dubna 1944. Zemřel



v Mnichově 3. března 1994. Je pohřben poblíž hrobu Jana Patočky na Břevnově.

\*\*\*

### Jan Palach

#### – 45 let od jeho sebeoběti

Student filosofie, který se 16. ledna 1969 upálil na Václavském náměstí na protest proti postupující normalizaci. Zemřel o tři dny později. Byl nejprve



pohřben na Olšanech, později byl exhumován, jeho ostatky byly zpopelněny a přemístěny do Všetat. V tzv. Palachově týdnu od 16. ledna do 22. ledna 1989 probíhaly v Praze protestní akce zaměřené proti komunistickému režimu. Již v slunečnou neděli 15. ledna 1989 byl u pomníku sv. Václava zatčen a uvězněn Václav Havel. Jednalo se tak o představeň listopadových událostí. Po listopadu byla urna s popelem Jana Palacha přemístěna opět na Olšany. Hrob Jana Palacha byl letos o Dušíčkách nejvíce navštěvovaný ze všech hrobů na Olšanech a zřejmě i v Praze.

Aleš Březina - Foto: Maria Gabánková  
\*\*\*

## Díky za Jakobína - nástup nové generace?

Až do 24. října letošního roku jsem ze slavné, ale ne často hrané Dvořákovy opery *Jakobín* znal vlastně jen exulantskou hymnu *My cizinou jsme bloudil*, kterou nám dojemně zpíval Jan Rubeš. Až letošního 24. října jsem operu viděl celou. V produkci *Canadian Institute for Czech Music* (spoluproducentem byl John Holland, který pracuje na doktorátu muzikologie) v provedení kanadské společnosti *Opera by request* (*Opera na žádost*) podle Dvořákovy konečné verze z roku 1898. Tato produkce byla uskutečněna v rámci mezinárodního projektu *Rok české hudby*.

Opera je založena na příběhu odcizeného hraběcího syna, Bohuše z Harasova, který se se svojí ženou Julií, s níž byl svědkem francouzské revoluce, vrací domů a je obviněn, že utekl z domova, aby se francouzské revoluce zúčastnil jako Jakobín.

Opera byla provedena bez kulis, zpěváci zpívali z partitur v jazyku, který neznali, opera nepatří mezi nejkratší. A přece to byl velký úspěch. Osobně jsem se do produkce zamíloval v okamžiku, kdy jsem si všiml, že dirigent, William Shookhoff, muž nevšedního mezinárodního věhlasu, má nad kotníky zabrané nohavice, které – jak se věkem zmenšoval – ho zřejmě přerostly. Jasně muž, který si věděl rady i s takovou aférou jako je délka nohavic (mimoходом po přestávce už nohavice zabráný nebyly. Jak k tomu došlo? Zatím nemám odpověď.)

Opřestávce se u mne zastavil pan Jan Kroužil (s háčkem) se svým synem, který, ačkoliv zřejmě žije většinu života – a možná se tu i narodil – v Kanadě, je pan Kroužil: s háčkem. A pan Kroužil (otec) mi řekl, že má pocit, že toto představení je výrazným mezníkem v historii naší národní skupiny v Kanadě; že jeho generace (osmašedesátníci?) toho zatím v Kanadě moc neudělala (snad s výjimkou divadla) a že tímto představením se hlásí o vůdcovství v nadcházejícím údobí krajanského života. Echo tohoto pocitu se ve mně občas ozvalo spíš v souvislosti s vědou (Ludvík Martinů) a ještě víc s podnikáním (Milan Kroupa). Rychle jsem si uvědomil, že pan Kroužil nedocenil význam Nového divadla, jehož členové: Ada Toman, Ferda a Irma Čulíkovi (jejich vztah jsem nazval *nejhezčí legendou Nového divadla*), Pavel Král, Tomáš Mašek, Zdenka Novotná, Jana Fabiánová, Marie Klečková, Bohouš Máca... a řada dalších vytvořili z torontského divadla jeden ze dvou (ten druhý bylo vancouverské divadlo *Za rohem*) souborů, které si zaslouží zmínku ve všeobecných dějinách českého a slovenského divadla. Ale také jsem si uvědomil, že pan Kroužil má pravdu, mluví-li o výměně stráží. Pokud občané v našich zemích mají možnost svobodně rozhodovat, kdo bude rozhodovat o jejich osudu, politický zájem i

činnost zahraničních krajanů, pokud jde o politiku v rodné zemi, budou značně omezeni (stalo se tak po konci Druhé světové války a znovu po pádu komunistického režimu). Tím důležitější bude jejich práce v úseku kulturním a podnikatelském. A tady byl za poslední dvě tři desetiletí udělán pozhnaný kus práce: v Torontu Kanadská operní společnost uvedla – díky uměleckému řediteli Richardu Brashaw - snad všechny Janáčkovy opery (dosud si vzpomínám, jak v roce 2003 skvěle dirigoval *Její pastorkyni*; ale proces zmezinárodnování české hudby v Kanadě začal dávno předtím: nemalý podíl na uvedení české klasické hudby v Torontu mají Oskar Morawetz, W. Smolka, Soňa Pečmanová, F. Štein, W. Slavíček, Jan Rubeš, Antonín Kubálek, Walter Susskind, Karel Ančerl, Charles Dobias a trochu později i Dáša Rydlová, která učila na konzervatoři klavír a kanadské operní zpěvačky česky vyslovovat. Posledních pěkných pár let má o šíření české hudby mimořádné zásluhy lékař dr. Miloš Krajný, nejen svými *Nokturny*, na nichž vystupují přední čeští umělci, ale i v širším torontském prostředí (*Toronto Philharmonia Orchestra*). O šíření slávy české i slovenské hudby v Kanadě se zasloužili i hostující čeští i slovenští zpěváci Petr Dvorský, jeho mladší bratr Miroslav, sopranistka Magdaléna Hajošsová a bas barytonisti Gustáv Beláček a Ján Vaculík, dnes člen COC a pianisté jako Boris Krajný a Jan Novotný a houslista Ivan Ženatý.

Ani česká literatura se nemá zač stydět: V odpovědi na článek v New York Herald Tribune Books (27. ledna 1929), který je založen na předpokladu, že česká literatura začala v roce 1918, odpověděl René Wellek: Ve skutečnosti česká literatura je mezi slovanskými literaturami nejstarší... Staročeský a střední (Middle) anglický literární jazyk vznikly přibližně ve stejné době: koncem 13. a začátkem 14. století. V Kanadě v minulém století česko-kanadský literární prostor dominoval Josef Škvorecký, Zdena Škvorecká a jejich *Sixty-eight Publishers*, ale ozvaly se i jiné hlasy: Jiří Škvor, John Gellner, Jan Drábek, Jaroslav Havelka, Boris Čelovský a v posledních několika letech montreálská Alena Martinů. Reputaci české literatury neškodilo, že Jaroslav Seifert dostal Nobelovu cenu za literaturu...

Nemusí se stydět ani radio a televize: v minulosti jsme měli například Radio Bohemia AM 530 (dítě Dagmar Truhlářové), televizní skupiny v Kitchener-Waterloo (Milada a Stanislav Reiniš, David Ševčík, Vladimír Bubák); v Ottawě (Arnošt Wagner); Londonu (Josef a Růžena Mára). Mohl bych vyjmenovat desítky českých a slovenských profesorů na kanadských univerzitách, mimořádné podnikatelské úspěchy Tomáše Bati ml., montreálského A. K. Velana, vancouverských bratří Koernerů,

torontského Vladimíra Kavana a nejmladšího, Milana Kroupu (ale i desítky jiných našich krajanů v nejrůznějších oborech). Mohl bych vyjmenovat Čechy a Slováky, kteří vynikli ve sportu i v nejobtížnějších a nejosamějších odvětvích (Zděnek Metz, Ed Podivinsky (bronzová medaile na Olympiádě v Lillehammer, pětkrát na mistru vítězů ve Světovém poháru (World Cup).

Co se snažím říct je, že náš přínos Kanadě není nevýznamný. A jestliže v minulém století středisko činnosti našich organizací bylo vydobytí – a potom udržení společného státu Čechů a Slováků, politická skutečnost obrací pozornost dnešní zahraniční větve našich národů na udržení a rozmnožení našeho kulturního, podnikatelského a sportovního přínosu Kanadě, světu i naší rodné zemi. A také souhlasím s Janem Kroužilem, že nová generace, někdy spíš ideová než definovaná věkem, se ujímá vůdcovství našich organizací a bude čím dál tím více určovat oblast i formu naší práce.

Myslím, že stojí za to stručně vypočítat, čím disponujeme: Masaryktown (krásné místo, kde by snad bylo možné uspořádat různé podniky (co třeba *Jakobína* v přírodě) možná ve spolupráci nejen s našimi organizacemi, ale i s městem Scarborough a sousedním golfovým klubem; dva kostely s bohatou agendou: římsko-katolický kostel sv. Václava a Slovenský evanjelický kostol augsburgského významy sv. Pavla. Máme řadu organizací: Masarykův ústav, České a Slovenské sdružení v Kanadě; Sokol a v neposlední řadě *Nové divadlo* a *Klub Martina Rázusa*. Máme několik časopisů a máme velmi úspěšnou televizní stanici v *Nové vizi*; Máme desítky podnikatelů, bohaté kontakty s Torontskou univerzitou a nyní s Kanadským institutem pro českou hudbu. V Torontu žije hodně mladých lidí, kteří hledají (i když o tom moc nepřemýšlí), kontakty s komunitou, někteří – díky rodičům - ji našli: všech šest dětí manželů Fryntových (a co ty už všechno naši komunitě daly!).

Jako harcovník, který už vyjíždí z arény (v devadesáti, když nezमितe sám, by vás měli vyloučit z jakékoliv vůdcovské činnosti (proto tohle píšu, než mi bude - za 14 dní - devadesát).

Myslím si, že by měla být svolána schůzka všech, kteří mají zájem pokračovat – nejen v současných, ale i v jiných formách (třeba nejprve jen vytvořením kontaktů, navázáním přátelských styků a výměnou nápadů). Ale co já vím. Mně už je – za čtrnáct dní devadesát a už si sedlám vranika...

Josef Čermák

\*\*\*

## Slovo k listopadu

V době, kdy KSČ měla ústavně zajištěný mocenský monopol a užívala ho k šikanování i k trestnému postihování svých kritiků, jsme neskrývali své názory a snažili se seznámit s nimi veřejnost. Držitelé moci o nás tehdy psali, že jsme nikým nevolení ztroskotanci a samozvanci, traviči studní a zrádci lidu.

Zmocnění k tomu pouze svým svědomím, jako svobodní občané, se ožíváme i dnes.

Po dvanáct let práce Charty 77 i dalších občanských skupin jsme dokázali nalézat, rozvíjet a hájit společný jmenovatel všech našich, často velmi rozdílných politických názorů – obhajobu základních lidských práv a svobod, nezadatelných, nezczizitelných, nepromlčitelných a nezrušitelných. Věděli jsme, že bez dodržování lidských práv není svobody a že bez svobody není prosperity. Listopad 1989 přinesl unikátní šanci bez násilí proměnit totalitní režim v demokratický. Usilovali jsme tehdy o to, aby občanské svobody a základní lidská práva, které komunistický režim občanům upíral, se staly fundamentem ústavního pořádku svobodného Československa.

Respekt k Ústavě se však pevným základem politiky a veřejného života nestal. Naopak, mnozí aktivní občané, kteří si od nového režimu slibovali uznání rovnosti všech a nastolení spravedlnosti, se museli naučit žít se svou deziluzí a vytvářet hodnoty mimo politiku. Mnozí rezignovali úplně. Dvacet pět let po Listopadu 89 je koncept lidských práv v naší zemi rozměňován a opouštěn. Nikdo z politiků neměl před žádnými volbami odvahu říkat voličům, že lidská práva odmítá. Přisahali na Ústavu, ale dnes pokoutně a podvodně demontují její podstatu. Vyprazdňují tím sám smysl svobodného českého státu.

Měřeno počtem divizí nebo velikostí ekonomiky, Česká republika nikdy nebude velmocí. O to důležitější je její důvěryhodnost, věrnost humanitním ideálům a předvídatelnost. Vděčně vzpomínáme na politiky ze svobodného světa, kteří při návštěvách tehdejšího zadržovaného Československa dávali představitelům moci najevo zájem o osud politických vězňů. Vnímali jsme to tehdy tak, že svoboda zavazuje a vyzývá k solidaritě s nesvobodnými. Důraz, který po listopadu 89 kladl na dodržování lidských práv v mezinárodních vztazích prezident Václav Havel, jsme vnímali jako historicky správné zpracování našich vlastních zkušeností s utlačovatelským režimem.

Zdá se nám proto nepřijatelné, aby nynější prezident České republiky při návštěvě České lidové republiky – země kde jsou stovky politických vězňů - prohlašoval, že nechce poučovat o lidských právech, nýbrž „učit se, jak stabilizovat společnost“. Představitel České republiky se tak vzdává principů listopadové vzpoury a demokratických změn. Nahrazovat Krtečkem prezidentskou standartu s heslem „Pravda vítězí“, je trapné a v rozporu s českými zájmy.

Některé podnikatelské kruhy vítají servilitu českých politiků vůči momentálním držitelům moci v Číně. Do Číny však směřují pouhá tři procenta našeho exportu, přičemž víc než osmdesát procent směřuje do zemí Evropské unie. V českém zájmu je rozvíjet a zkvalitňovat vztahy především s Evropskou unií.

Hlavní příčinou dnešního stavu vidíme v tom, že politické strany, které měly být základním stavebním kamenem parlamentní demokracie, selhaly. Především ODS a ČSSD se brzy přeměnily v nástroje oligarchizace moci nadřazující prospěch postkomunistických regionálních souručenství, nad zákony i nad prospěch státu. Osobní odpovědnost a vina Václava Klause a Miloše Zemana jsou zde mimo pochybnost.

Z demokracie, která dává možnost rozvíjet materiální a duchovní bohatství všem občanům, zůstal namnoze jen formální volební rituál. Pohrdání právem a morálkou vedlo již v období takzvané ekonomické transformace ke zbytečným ztrátám. Rovnost šancí a rovnost před zákonem, které jsou podmínkami tržního hospodářství, byly odloženy stranou.

Demokratický stát se nestal ochráncem práv a svobod všech občanů, ale do značné míry poslušným sluhou privilegovaných oligarchů. Ti dnes kontrolují i velkou část justice. Vlastní i média, kontrolní mechanismy demokracie, přičemž média veřejné služby nedostatečně plní svoji funkci.

Nejste schopni změnit život ve vyloučených komunitách, rasové či nacionalistické předsudky jsou ve společnosti natolik přítomné, že ovlivňují i volební výsledky. Znepokojuje nás skutečnost, že na více než sedmdesát tisíc důchodců v této zemi je uvalena exekuce a jejich počet stále stoupá. Školství nemá jasně stanovené priority a dlouhodobý stabilní projekt. Církve ztrácejí důvěru ve společnosti. Za dvacet pět let svobody jsme se nedokázali vyrovnat se zločiny ani si přiznat omyly vlastní minulosti. Pokud má politika být prostorem diskuse o všech těchto tématech, pak opravdu selhala.

Arogantní a nevdělaná politika představitelů pouze domnělé pravdivosti a levicovosti minulého období zdiskreditovala a poškodila důvěryhodnost politiky a systému politických stran. Politický systém se natolik uzavřel do sebe, že voliči začali hledat strany vůdcovského typu, které mohou krizi parlamentarismu ještě prohloubit.

Čtvrtstoletí po konci komunistické nadvlády jsme společností na hliněných nohou, nepřipravenou na zvládnání krizi, společností bez paměti a ideálů.

O to víc jsme přesvědčeni, že idea lidských práv je stále aktuální. Lidská práva nevnímáme jako seznam jakýchsi požadavků, které je stát povinen naplňovat, nýbrž především jako výzvu ke všem lidem, aby si všimli práv a svobod svých bližních a ctili důstojnost každé lidské bytosti. Bez vytrvalé a společné obhajoby lidských práv se demokracie stane mrtvým mechanismem a pospolitý život se promění v boj všech proti všem.

Dvacet pět let po Listopadu 89 chceme připomenout ideály Charty 77 hlavně mladé generaci, která už není poznamenána osobním prožitkem komunistického režimu. Vnímá kriticky chyby a nepravdivost interpretací minulých dvaceti pěti let a hledá vlastní cestu. Je to první česká generace od doby národního obrození, která má šanci nezažít zásadní změnu režimu, válku, stětí s totalitní ideologií ani národnostní nesnášenlivost. Je to první česká generace, která může žít svobodně a odpovídat za svá rozhodnutí. Poprvé v moderních dějinách se nemůžeme vymlouvat na cizí zasahování a nemožnost vlastního činu.

Ze zkušenosti víme, že svoboda není daná, je třeba o ni usilovat, a to je nikdy nekončící proces. Tomáš Garrigue Masaryk a Václav Havel to shodně, každý ve své době, popsali jako potřebu „nepolitické politiky“, tedy aktivního zájmu občanů o věci veřejné. Teprve s osobním nasazením občanů a pod neustálou kontrolou občanské společnosti má parlamentní demokracie skutečný obsah a zvolení politici skutečnou odpovědnost.

Nastupuje nová generace. Rádi bychom jí předali své přesvědčení o nepostradatelnosti lidských práv. Budou to stále více jejich práva – kéž je dokáží hájit neohroženě a prosazovat účinněji, než jsme to dokázali my.

V Praze, listopad 2014

Následující podpisy bývalých disidentů  
\*\*\*

## Zemřel Vladimír M. Rydlo (82), český inženýr v Atomic Energy of Canada Limited

Necelý měsíc před datem svých 83. narozenin zemřel v oakvilské nemocnici český inženýr Vladimír M. Rydlo, který víc než čtvrt století (1975 – 1986) pracoval v Atomic Energy of Canada Limited. Narodil se v plzeňské porodnici 11. listopadu 1931. To datum (11. listopadu) mi vždycky připomene kouzelné setkání v Rydlovic domově v Oakville, kde Vladimírova druhá žena Dáša, mladší dcera Františka Otty (její sestra Marie Hanušová se narodila o pár let dříve), majitele významného podniku na mýdlo a podobné produkty v Rakovníku, připravila hostinu na Vladimírovy narozeniny. Na tu hostinu pozvala mne (narodil jsem se 15. listopadu) a rev. Laco Kozáka a jeho paní Katku, a já se tak svez' i se svými narozeninami. (Historie Ottova podniku, založeného v roce 1875 do určité míry splývá s osudem našeho národa: podnik vzkvátal až byl nelegálně *znárodněn* komunistickým režimem a po jeho pádu už nekomunistickou vládou prodán *Procter & Gamble Inc.* Ottova rodina československou vládu žalovala v ČR i u evropského soudu v Strassburgu. Soudy rozhodly v její prospěch, ale náhrada, kterou jim soud přisoudil, zdaleka neodpovídala hodnotě znárodněného majetku).

Vladimír navštěvoval obecnou školu v Kralovicích a gymnázium ve Strakoněcích. Svá gymnaziální studia - po jmenování jeho otce ředitelem rolnické a rodinné školy ve Stodu - dokončil v Plzni. V červenci 1947 postihlo rodinu neštěstí: tatínek jel na kole do správkárny pro auto, aby se s rodinou mohl zúčastnit národní slavnosti v Domažlicích. Byl zezadu sražen autem a v nemocnici zemřel. Po pohřbu se Vladimírova maminka s Vladimírem a jeho

mladší sestrou přestěhovala ke své sestře do Rakovníka, kde Vladimír měl možnost studovat francouzštinu a účastnit se plachtařských kurzů v létání kluzákem. V roce 1950 maturoval. V téměř roce byl přijat na České vysoké učení technické v Praze – podmínkou přijetí byla účast na jednoměsíční brigádě v Ostravě. Vladimír se specializoval na automobily a traktory a během studia praktikoval ve Škodovce v Mladé Boleslavi a v automobilce Praga v Libni. Po dokončení studia v r. 1954 nastoupil u firmy Autopal v Kralupech, kde pracoval na vývojových konstrukcích chladičů a čističů vzduchu. V roce 1956 přešel do Rakony v Rakovníku, podniku, o kterém je řeč v předchozím paragrafu. V tomto podniku Vladimír – jako návrhář balíčních strojů – získal tři patenty.

V roce 1958 se první oženil a v roce 1960 se manželům narodil syn Vladimír. Vladimír (otec) si našel místo u ČKD ve Slaném jako vedoucí oddělení technologického rozvoje (mobilní jeřáby a bagry) a přestěhoval se s rodinou do Třebusíc. V polovině šedesátých let se rozvedl a v roce 1967 odešel do Prahy, kde nastoupil v podniku *Stavoservis* jako vedoucí konstrukce. V *Stavoservisu* také organizoval – pod hlavičkou Vědecko-technické společnosti - akci na podporu Vaculíkových 2000 slov.

V roce 1967 se také setkal s Dášou, s kterou se znal už z doby studentských tanečních. Vzali se v březnu 1968 a naplánovali si na červenec svatební cestu do Jugoslaviie. Vraceli se přes Vídeň, odkud měli do Prahy odjet 21. srpna 1968. Jenomže do Prahy v noci přijely *přátelské* tanky a hranice byly zavřeny. Šli si na rakouské úřady požádat o azyl. Dášina sestra, Majka Hanušová a její manžel, Jiří

Hanuš, i Dášin bratr František v té době už byli v Kanadě. 15. září za nimi Dáša a Vladimír odletěli prvním letadlem - v akci kanadské vlády na pomoc uprchlíkům. Na letišti ve Vídni i na letišti v Torontu bylo plno slávy. V Torontu přespali v ne právě luxusním hotelu *Ford* a druhý den ráno jeli do Montrealu, kde se Dáša po dvaadvaceti letech setkala se svou sestrou Majkou. Vladimír nejdříve pracoval pro *Electrovert Mfg. Co.* v Laprairie jako konstruktér, kde zůstal do roku 1975, kdy přešel do montrealské pobočky *Atomic Energy of Canada Limited*. Tam mu byl svěřen inženýrský dozor nad podniky vyrábějícími zařízení pro reaktory jaderných elektráren. V roce 1984 s Dášou a synem Martinem přesídlil do Oakville a pracovně do ústředí *AECL* v Mississauga - Toronto. Do penze odešel v roce 1996.

Vladimír byl členem mnoha profesionálních organizací: v ČR byl členem Vědecko-technické společnosti, v Kanadě členem *Association of Professional Engineers of Ontario, Order of Engineers of Quebec*; a *American Society for Quality Control*.

Byl také členem Sokola a Českého a Slovenského sdružení v Kanadě. Se svojí ženou Dášou vystoupili na Všesokolském sletu v Praze v roce 2000 a 2006. Letos se oba zúčastnili 'křtu' knihy "ROZLET – příběhy Milana Kroupy" jak ve Slaném, tak na Masarykově univerzitě v Brně.

Vladimíru Rydlovi děkujeme za jeho přínos naší komunitě nejen v Torontu, ale v Kanadě vůbec. Jeho vdově a rodině vyslovujeme upřímnou soustrast.

Josef Čermák

\*\*\*

## U hrobu Vlasty a Václava Troblovyh

Jednou z krásných tradic, které po sobě zanechal Jan Waldauf, je návštěva – kolem svátku Všechny svatých - u sokolských hrobů. Jezdívají jsme od hřbitovu k hřbitovu, u každého hrobu se zastavili, položili věneček se sokolskými stuhami, Jan obvykle promluvil o zesnulém a šli jsme k dalšímu hrobu. Po smrti v tradici pokračovala starostka Hana Jurásková a po ní Anna Janoušová. Jenomže už je nás méně a někteří už máme problémy se schůzemi nebo s jinými křehkostmi vysokého věku.

Letos jsme obdrželi od Marie Crhákové, jednatelky torontské jednoty, pozvání k návštěvě hrobu naší naposled zemřelé sestry, Vlasty Troblové. Život si s ní nehrál. Nehrál si ani s jejím manželem, Václavem, který s Vlastou sdílí hrob na

hřbitově *Holy Cross*, desítky kilometrů na sever od konečné zastávky podzemky, Finch Ave., Václav byl pravděpodobně hlavní osobou v "únosu" vlaku na pražském nádraží, který v Aši prorazil pohraniční závory a skončil u americké armády v Německu. Ani jediný nevinný mrtvý. Torontský *Telegram* to popsal jako jeden z nejvelkolepějších útěků z diktatury v dějinách. Svět vlak přezval *Vlakem svobody* a tak říkali v Kanadě i obyčejnému vlaku, kterým část Troblovy skupiny cestovala z Halifaxu do Toronta.

Marie Crháková stanovila setkání na *Holy Cross* cemetery na 11. hodinu 1. listopadu. Vyšel jsem po deváté. Byl ošklivý den, padal první letošní sníh smíchaný s deštěm, foukal dost silný vítr. Skoro jsem čekal, že mi Marie zavolá, že

se schůzka ruší. Nevolala, tak jsem šel. Tramvaj přijela včas a docela hbitě ujížděla k podzemce ve středu města. Přestoupil jsem na podzemku. Na té dělali opravy a... Na hřbitov jsem dorazil 45 minut pozdě. A pořád přšelo. Trvalo mi skoro hodinu, než jsem hrob našel. Hrob a věneček se sokolskou stuhou. Bylo mi líto, že jsem tam nebyl, když ho Marie, se současnou starostkou Kanadského Sokola, Annou Janoušovou a bývalou mnoholetou a dosud velmi činnou starostkou Torontského Sokola, Hanou Juráskovou, pokládala. Aktu se zúčastnil manžel Marie, Jiří Crhák, který pokud vím není členem Sokola a Hanina vnoučata. Děkuji jim, že nezapomněli.

Josef Čermák

\*\*\*

## Zahajovací proslov Pavla Rejchrt na vernisáži výstavy Márii Gabánkové ve Slezkoostravské galerii

Dámy a pánové,  
je mi velkou ctí a mám upřímnou radost z toho, že mohu tady před Vámi promluvit na zahájení výstavy obrazů Márii Gabánkové. Sama umělkyně mne před nedávnem pověřila tímto úkolem. Nejsem však ani odborný znalec jejích obrazů, ani výtvarný teoretik. Mohu se tedy s Vámi podělit pouze o bezprostřední osobní dojmy z jejího umění.

V těchto prostorách vidíme celkem čtyřicet pět exponátů Márii Gabánkové. Kromě toho ještě čtyři



Maria Gabánková

obrazy jejích rodičů, kteří též byli výtvarnými umělci. Máriiny obrazy můžeme rozdělit do čtyř skupin. Jako první jmenujme řadu obrazů, kde jsou často znázorněni kanadsko-američtí politici. Ta série je uvedena citátem z evangelia, že když slepý slepého vede, tak upadnou do jámy oba. Je v tom také narážka na známý obraz vlámského malíře Breughela, mistra ze šestnáctého století. Několik výjevů z těchto velkých, expresivně realistických obrazů je reprodukováno jako ilustrace ve vynikající vzpomínkové knize malířčina manžela, zde přítomného Aleše Březiny, známého disidenta, který je sám nenápadně vypodobněn na obraze s politiky, jak na ně dělá zdálky dlouhý nos. Kniha nese název *Řetěz bláznů* a je možné si ji na tomto místě i zakoupit.

Druhou skupinu tvoří řada dívčích portrétů, zakončená podobiznou Leonarda Cohena. Třetí řadu představují fantaskní studie podle anatomických voskových modelů z muzea *La Specola* ve Florencii a konečně, jako čtvrtou skupinu, zde máme obrazy inspirované barokními plastikami Matyáše Brauna před špitálem ve východočeském Kuksu.



Z vernisáže

Foto D. Andryšek

Než jsem na tuto výstavu přijel, nemohl jsem ještě přesně vědět, co zde bude vystaveno, zato jsem si mnohokrát prohlížel i pročítal reprezentativní monografii o Máriině díle, vydanou v Anglii r. 2007 pod názvem *Body Broken – Body Redeemed*, tedy, jak bychom mohli přeložit, *Tělo zlomené – tělo vykoupené*. Už v tomto názvu monografie bylo pro mne výstižně naznačeno něco podstatného z charakteru malířčina uměleckého zaměření. V její tvorbě je určující silou kontrast, nebo protiklad, nebo svár, a to na více rovinách a v rozličných souvislostech.

Jde především o značné rozpětí malířčiných zájmů, vzorů a inspirací v dějinném čase: Mária Gabánková je sice současnou umělkyní se vším všudy, instaluje například figury z drátů a hadrů nebo krabicové lepenky, umísťuje figuríny do beden jako do rakví, tyto svého druhu sochařské výtvořky pak veristicky namaluje (dvě takové hlavy zde vidíme), ale zároveň zakouší plodné tvůrčí otřesy nad díly starých mistrů, přebírá jejich témata a do určité míry z nich malířsky cituje, například slavná Duererova *Melencolia* ji přivede až k přemalování původně zamýšlené Máří Magdalény. A dovolím si říci, že tím nejzávažnějším zdrojem protikladů a hluboce niterných svárů je malířčina duše sama, ale jde o konflikt prozářený paprsky naděje. Na jedné straně nás zavalí proud přímo eruptivní fantazie, v jejímž pozadí se za výjevem pádu skrývají děsivé tváře zla, není popřen ani autoportrét, který se před námi mění v jediný výkřik hrůzy, na druhé straně nás obepne v jiných obrazech tiché a vše převyšující vanutí křesťanské víry, která vede dál a našťástí ještě jinam než do těchto končin našeho neustále zkoušeného i pokoušeného života, našeho pozemského dramatu,

kde každý předčasný klid by byl podezřelý, a věru by neměl s pokojem Božím mnoho společného, s nádhrou lilií a hostiny, která, pokud věříme, nás opravdu čeká po konci této apokalypsy, po zjasnění naší existence, po vykoupení těla i všeho tvorstva z marnosti, až přijde Pán.

Malířce nikdy nestačilo vlahé přitmi přirozeného života, ta příjemně absurdní plavba na dřevém člunu s podivnou kratochvílí a trochu černým humorem, jak vidíme alespoň v reprodukci na jednom z jejích velkých pláten, které bohužel nemohlo sem být dopraveno. Vždyť i v pozadí této zneklidňující karikatury vidíme sbírat se těžké bouřkové mraky oně záhady, že vůbec existujeme, svíravé temnoty, ze které občas zableskne Boží Absolutno. Tma ale, která člověku dřív ani tolik nevadila, je teď, po zážitku blesku, dvojnásob hrozná. V tom světle *odjinud* totiž teprve chápeme, čím vším jsme v této své časnosti bloudili, jak žádoucí by bylo patřit už navěky svému vykoupení, své pravé vlasti.

Ale ani tehdy z této nám uložené ciziny neutikáme do nějakých spiritualit odvrácených od tohoto tělesného, hmatatelného stvoření, jakkoli zbědovaného, zkrvaveného, křičícího někdy bolestí i zuřivým vztekem protestu, odoláváme lákadlům, někdy věru velmi svůdným, jakékoli nirvány, vznešeného vyhasnutí do jakéhosi předpokládaného Prazákladu všeho, neboť čekáme na zázrak



Pavel Rejchrt uvádí v stavu

Foto: Jan Král

tvrdší jinně jedině *zde*, kde nám ho je třeba, v tomto těle a v této mnohostranné bídě, trváme na Božích zaslíbeních pro tuto časnost a nehme se odtud, než učiní *proměnu pravice Nejvyššího*, jak čteme v žalmu sedmdesátém sedmém. (Ž 77,11). A možná i proto se jmenuje tato výstava *Neodcházení*. Dovoluji si na závěr vytknout jeden přímo christologický rys z díla Márii Gabánkové: Tělo zlomené - to má jistě více významu - ale jeden je i ten, že tělo Beránka Božího, jak vypovídá i hrůzyplný obraz složený z krvavých a kostlivých cárů, nazvaný prostě *Kříž*, se za nás láme. Tělo toho jednoho spravedlivého, Adama nového, který nás vysvobozuje z propasti pádu, a tudíž i z odsouzení na Soudu, z úplného propadu při poslední bilanci. Proto ještě smíme mít naději přes všechno, co proti nám osobně i proti celému lidstvu svědčí.

To všechno jsem pocítil nad Máriinými obrazy. Velice si cením u malířky, známé dnes v několika zemích Západu, že se alespoň na chvíli vrátila svým dílem k nám, do své staré vlasti, ba přímo do svého rodiště zde v Ostravě. Také to je očividný důkaz jejího NEODCHÁZENÍ. Zjišťuji s radostí, že nepodlehla častému nebezpečí uznávaných umělců, mezi které už dlouhá léta patří. Vyhnila se povýšeneckému papalášství, spokojenosti se sebou a v malbě samotné obvyklému opakování již jednou osvědčeného. Dodnes zápasí o výraz, hledá nová témata, nezůstala jen u inspiraci italských, zajela si, jak zde sami vidíme, sbírat nové podněty i ve východočeském Braunově baroku. Hledá a zápolí dodnes. I nám tím dodává sílu a naději. Za to jí nemůžeme být ani dost vděční a na adresu, která přesahuje nás všechny, smíme připojit větu, kterou si rovněž malířka vybrala jako podtitul své monografie: Soli Deo Gloria.

Děkuji za pozornost!

23. 10. 2014

### Ohlédnutí za výstavou

Dne 6. listopadu 2014 jsme konečně viděli výstavu Márii Gabánkové a líbila se nám. Je to hodně velký rozdíl vidět ona poměrně velká díla na zdech galerie, když jsem je dosud znala pouze z občasných zveřejnění v novinách či knižním titulu *Řetěz bláznů*. Něco se mi líbilo opravdu hodně, něco o trochu méně. To „o trochu méně“ patřilo oněm anatomickým, velmi moderním obrazům v zadní části galerie. Samozřejmě, že jsem si u nich asi nejvíce uvědomovala, co všechno musí umět malíř a zároveň pedagog, aby výsledek byl bezchybný a aby ti, kteří jsou učeni, dobře pochopili. Každopádně i zde jsem si našla dvě nádherně provedené věci a sice jakési prostorové hlavy udělané za pomoci do prostoru vložené drátěného pletiva a papírové lepenky. Obě tato díla navozovala takové reálné, že by si člověk na obě hlavy chtěl nejraději sáhnout.

Nemohu se vyjadřovat k jednotlivým obrazům, protože nejsem ta, která si to může dovolit a rozumí tomu. Mohu se vyjádřit jen k jakýmsi pocitům, které u mne výstava způsobila. Takže celé mi to připadalo dokonale zpracované a ať už akty či postavy oblečené, u kterých se na obraze objevily lidské lebky, ve mně navodily přesvědčení, že vlastně život je vítězný a věčný a že nikdy nepatří jedinci. Jedinci ho tvoří způsoby svého žití, které do života vkládají. A žití věčné není. V poměrně častém vyjádření slepých postav, které jsou ovšem na obrazech pojímány jako postavy vůdčí, to ve mne zanechalo pocit určité politické nadsázky, ale, bohužel, zcela pravdivé a nebezpečné. Klopýtání ve tmě a nejistotě za slepými vůdci, mi dost připomíná časté a opakující se skutečné situace běžného žití mnoha a mnoha lidí. Ale nechám mého filozofování a budu už jen konstatovat, že se výstava perfektně hodí právě do Ostravy a to nejenom proto, že se zde autorka narodila a společně se svými malířskými rodiči v mládí žila. Mimochodem ta čtyři vystavená díla Máriiných rodičů jsou milá, laskavá a malířské geny z nich jednoznačně přeskakují na autorčina díla a to je dobře. Celá Máriina výstava se sem hodí hlavně pro svou žensky vyváženou drsnost, protože Ostrava je také rodu ženského a úplně nejjemněji se také, hlavně v minulosti, nikdy nechovala. Je to osobitě město a ta výstava také. Jsem ještě zakoukaná do malíře Jakuba Špaňhela a umím si moc dobře představit jeho i Máriiny věci pohromadě - navíc i on je spojen s tím severomoravským drsnem, protože je z Karviné. Doufám, že moje řádky nebudou pochopeny špatně - chtěla jsem jen vyjádřit, že jsem měla, díky výstavě v Ostravě, jeden krásně prožitý den.

Jana Fafejtová - Ostrava



## Nacházíme záhady, Češi horror neradi

Dlabal jsem dýni do podoby strašidelné hlavy k svátku dušiček - halloweenu, jak se slaví v anglosaských zemích.

Vyřízl jsem nožem kolečko kolem stopky, a touto dírou vybral dužinu a pak jsem vyřezal do dutiny oči a nos a křivou hubu. Na dno dutiny jsem umístil zapálenou svíčku prosvěčující otvory a přiklopil stopku s vyříznutým vrškem jako pokličku na hrnc a postavil strašidlo na schody před domem jako pozvání pro děti, které přijdou ve strašidelných maskách koledovat slovy *trick or treat* loudit o sladkosti na uctění duchů a dušiček.

Přijel kamarád Zdeněk, pochválil strašidlo i červený hadr, kterým jsou přikryl světla nad schody, aby narudlý svit přidal strašidelnou atmosféru posledního říjnového večera.

„Proč Češi v Česku neslaví halloween?“ optal se Zdeněk, aby řeč nestála při kafi a žvýkání třibarevné bábovky, které Eva dala na stůl a čekali jsme koledníky.

„Česká tradice je položit květiny a zapálit svíčku na hrobě k uctění zemřelých, což se zas nedělá tady,“ řekla Eva a já dodal do hučení větru venku, až drnčely tabulky v oknech, že tady už je sychravo na postávání kolem hrobu a zakrývání plamínku svíčky, aby ji vítr a déšť nehasil. Zdeněk se ušklíbl a řekl, že Češi podle něho, neoceňují strašidelnou atmosféru halloweenu a dělání z dušiček maškarády. Na dveře zabouchali první koledníci a Eva je podělila čokoládovými pamlsky a vrátila se do obýváku a řekla: „Češi nemají rádi hororové knihy, pokud já vím.“

„Pravda,“ přidal se Zdeněk, „nemají rádi ani filmy s duchy a strašidly páchajícími nepravostí a zmatky mezi lidmi. Neznám žádný horor film z české produkce!“

Hned jsem se přidal, že velmistr hororového žánru Stephen King je mezi mými českými kamarády pojem skoro neznámý.

„Neznámý?“ Otočil se na mne Zdeněk, „a jak to víš?“ protože Zdeněk si potrpí na důkazy jakýchkoliv hypotéz.

Pokud tě to uspokojí, tak nedávno jsem psal kamarádům o výtečném herci Tomu Hanksovi a nevynechal jsem zmínku o hororu Zelená míle, ve kterém Hanks hraje hlavní roli a ten film dabovaný do češtiny si nezískal, pokud vím, žádnou popularitu u kamarádů.

„A bádá jsi v tom více?“ nedal pokoj Zdeněk, zatímco Eva šla otevřít dalším koledníkům a podělit je dobrotami.

Bádal, protože předlohu k filmu Zelená míle napsal scénárista Stephen King, a tento snad nejčtenější autor, nezpůsobil žádnou reakci u mých známých v Čechách.

„Opravdu?“ divil se Zdeněk.

„Však mne znáš, napsal jsem chválu na další dva filmy dabované do češtiny...“

„Máš ten dopis po ruce?“ optal se Zdeněk, „to bych si rád přečetl!“ Čel jsem vytisknout ten dopis a podal Evě, aby to přečetla:

„Nazdar, Franto, zajisté je jakási kosmická, nebo jen záhada, že čtenářům jako jsi Ty a paní Milena, Stephen King unikl z obzoru: King je asi vrcholně literárně plodný, tištěný a čtený autor konce dvacátého století; jeho knihy do hloubky analyzují zádrhele moderní společnosti a myslím, že nahlídnutí do knihovny či antikvariátu Ti/Vám otevře čtenářskou Aladinovu zahradu vyplněnou drahokamy. King je totiž nejpřekládanějším autorem konce dvacátého a počátku jednadvacátého století a stále vytváří další provokativní knihy, které kárají opulentní blahobyť. Pokud dáváš přednost filmovému zpracování, což je teď můj koníček, tak tady je, jak jsem slíbil další: „Kromě *Zelené míle* jsou ještě Kingovy filmy ve výtečném českém dabingu, které si cením, protože jsou blízko realu a sci-fi není moje parketa, protože zašmodrchané reality je dost. Tedy první hororová lahůdka se jmenuje *Misery nechce zemřít*, je to příběh spisovatele, který cestou z horské chaty s novou knížkou, co právě dopsal, zahučí ve vánici do lesa a je zachráněn svou fanynkou číslo jedna, která ho sleduje, pak léčí z poranění ve svém domě a pak tyranizuje, aby tu novou knížku přepsal pod její taktovku; je to příběh komorní, veskrze se odehrávající v jejím domě, kde ona chce, aby psal pro ní a navíc ji miloval, a on chce se osvobodit; fascinující story a zcela očištěné od nějaké fantasmagorické *deus ex machina*. Tento film shrábl čtyři zaslouženě Oscary.

Druhý Kingov filmový skvost se jmenuje *Vykoupení Shawshank* (1994) pojednávající o vězni v lágru Shawshank, který, ač bankéř povoláním, je obviněn z vraždy záletné manželky a dostal doživotí.

Vězeň Andy, hraje ho Tim Robins, míní prožít vězeňský život jak nejlíp umí a spřátelí se s černým vězeňským veteránem Redem, hraje Morgan Freeman, a tak žijí v jakémsi tandemu desítky let pod taktovkou vcelku krutých dozorců a nemilosrdného padoucha ředitele. Andy od prvního dne svým metodickým bankéřským mozkiem plánuje útek, což kryje pověstí vzorného vězně a velmi užitečného svou znalostí bankéřských figlů. Není to film komorní, spíše naopak, protože velká věznice je nadmíru dynamické a násilnické prostředí, a Andy, přestože se soustředí na únik, si předsevzal, že věznice Shawshank bude po něm lepší místo než byla, když byl do vězení uvržen a čistota jeho charakteru se táhne filmem jako hlavní téma - jak přežít sračky. Moje kritéria k hodnocení filmu jsou stejně tedy triple Po-Po-Po, že film musí Pobavit, Poučít a Povzbudit, když ty 3 P neobsahuje, pak nestojí za řeč ani za divání; a ty jmenované Kingovy filmy mají 3P v dostatku, přímo nadbytku.

Přeju Ti hezký den a všecko dobré, rf“

To je šikovná reklama na Kingovy horrory, řekl Zdeněk a odešel ke dveřím otevřít a obdarovat další koledníky pamlsky.

Přišlo k našim dveřím asi 40 dětí a po osmé hodině dohořela svíčka v dýni, sundal jsem červené hadříky ze světel na schodech a zhasl, že halloweenová oslava v našem domě skončila; chtěli jsme se ještě podívat na oblíbený halloweenovský horor film, jak činíme pravidelně rock co rok. Zdeněk neměl zájem a zvedl se k odchodu a když si oblékal bundu v předsíni řekl, že ho napadla ještě jedna nepodobnost mezi Čechy a Kanadány.

„Copak?“ zeptala se Eva vždy zvědavá a Zdeněk ochotně vyslovil svůj objev: „Češi v Česku a mnozí i v Kanadě o Vánocích pravidelně pozorují kvinteto slavných českých pohádek a rok co rok to opakují. Ale pohádkovému halloweenu nevěnují žádnou pozornost.“

„Zatímco,“ navázala Eva, „Kanadáné nemají žádné pravidelně vánoční filmy, ale pravidelně zírají na horrory o halloweenu.“

„Přesně tak,“ řekl Zdeněk v dveřích a já jsem šel s ním, vzal jsem vyhořelou dýni a odnesl na kompost, zamával jsem za odjíždějícím autem a dívali jsme se na halloweenovský horor o americkém městečku, ve kterém zpustlák na ten den vraždil mládež a pohyboval se jako duch s maskou na tváři.

Rost'a Firla – Sudbury

\*\*\*



Generální konzulát České republiky  
Consulate General of the Czech Republic

Vladimír Ruml  
Consul General

Den boje za svobodu a demokracii – 17. listopad – nám připomíná dvě významné události. První z nich z roku 1939 mají v živé paměti ti dříve narození, ke druhé z roku 1989 se váží vzpomínky lidí ve věku jejich vnuků a pravnuků. Každá z nich je spojena se jménem statečného a odhodlaného člověka – Jan Opletal a Václav Havel. Vše začalo násilným potlačením poklidné demonstrace u příležitosti 21. výročí vzniku Československa 28. října 1939 v Praze, během níž byl smrtelně zraněn Jan Opletal, student lékařské fakulty Univerzity Karlovy. Demonstrace, které po jeho pohřbu následovaly se změnily v protest proti okupaci a měly za následek uzavření českých vysokých škol, zatčení a popravení vedoucích představitelů studentské organizace a deportace stovek studentů do koncentračních táborů.

Ve stejný den v roce 1989 došlo k brutálnímu rozeznání studentské demonstrace na Národní třídě v Praze. Tímto činem byla spuštěna tzv. Sametová revoluce, ke studentům se přidali disidenti z hnutí Charta 77, Demokratická iniciativa, mnozí herci a postupně všechny vrstvy společnosti. Následovala série dialogů, které vedly k pádu komunistického režimu. Nejvýznamnější osobností tohoto revolučního období byl Václav Havel, který byl v čele vzniklého Občanského fóra.

Je naší povinností připomínat a udržovat v paměti mladších generací události, které ovlivnily vývoj v Československu a tím i jejich životy. Bez statečnosti a odhodlání lidí bojujících proti nacistické agresi, komunistickému bezpráví a nesvobodě by jejich budoucnost byla hořká a beznadějná.

## Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954  
Licensed under L.L.B.O.



Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu  
se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

Točený Pilsner Urquel a Czechvar  
v západním Torontu!

## Obložený chlebiček z Národní číslo 17

Kdo by ho neznal, narozeninové párty, Silvestr a další nejrůznější rodinné i společenské oslavy si vůbec u nás v Čechách bez něho neumíme představit. S nástupem fetězců s rychlým občerstvením se chlebiček o svou existenci počal obávat, a také k jeho zmizení z lahůdkářských pultů po nějakou dobu docházelo. Ale lidé si ho znovu vymohli a tak se chlebičková renesance naštěstí dostavila a to v nebyvalém rozsahu, síle a s nadšením. Dnes se v Praze opět chodí na chlebičky a opravdu je kam a opět jsou nejoblíbenější chlebičky se šunkou, pak hermelínové a třetí místo drží klasické vajíčkové, co tak nádherně sklouzávají do krku. Samozřejmě, že kromě typických obložených chlebiček si své místo udržely i tak zvané kanapky – chlebičky mnohem menší, většinou zdobené na podložce z tmavého pečiva, ještě lépe z chleba, místo však mají především na společenských firemních oslavách a méně už doma a samozřejmě všem známé jednohubky, zdobené nejrůznější základ koleček nakrájených šikmo z obyčejných bílých rohlíků. Také patřím mezi ty, co chlebičky docela pravidelně připravuje

a k občerstvení nabízí a tak jsem se i „vědecky“ zajímala, jak to má být správně s chlebičkovou ozdobou a neublíží asi, když to alespoň maličko přiblížím. Vždy se musí, jednat výhradně o bílou chlebičkovou věku, nikdy to nesmí být tmavé pečivo anebo pečivo francouzského drobného typu. K šunce patří zásadně bramborový nebo vlašský salát, k sýru budapešťská pomazánka a uherák si rozumí výhradně jen s čistým máslem.

Ale vraťme se do Prahy na Národní třídu číslo 19 a později číslo 17. Právě zde se totiž nacházelo prvorepublikové velkolahůdkářství pana Jana Paukerta a jeho ženy Štěpánky a to už od roku 1916, tedy klasické rodinné podnikání do kterého byl brzy začleněn i Jan Paukert junior. Původně byly v přízemí konírny a malý altán, kam se chodilo na skleničku hlavně z nedalekého Policejního ředitelství. Paukertovo lahůdkářství bylo na dnešní Národní třídě v čísle 19, později však už prostory obrovskému zájmu nestačily a tak došlo v roce 1920 k přestěhování do větších prostor vedlejšího čísla domu. Přestěhování se prý odehrálo v jedné jedině noci až

po řádném večerním zavření lahůdek v čísle 19 – přesun zboží se prováděl probouraným otvorem ve zdivu domů a ráno se už prodávalo v čísle 17.

Paukertovo lahůdkářství bylo symbolem kvality, čerstvosti a rozmanitosti delikates z celého světa. Lahůdkářství uzavíralo jakousi pomyslnou gurmánskou trasu, která vedla z pražských Příkopů, od lahůdkářství pana Lipperta na roh Jungmannova náměstí do lahůdek pana Zoufalého a ukončena byla u Paukerta. Všechny tři podniky ve své době dobře vydělávaly, každý měl svá specifika a svoje zákazníky. Vzájemná konkurence byla na respektované odborné gastronomické úrovni. Na Příkopy chodili bohatí Němci, k Zoufalému a Paukertovi už zákazníci promíchání. Každopádně Paukertovo lahůdkářství hojně vyhledávali umělci z blízkého Národního divadla, takže jsem se dočetla, že mezi pravidelnými návštěvníky byli Hugo Hass, Hana Vítová, Zdeněk Štěpánek, Lída Baarová se svoji nerozhodností zda si objednat větrník nebo věneček, Ema Destinnová, která sem

## EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

*A beautiful place to fly and dine*

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

EDENVALE  
Aerodrome

BISTRO 26

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112  
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at  
info@bistro26.ca

chodila za svým oblíbeným zeleným likérem Izzarou a křupavou sladkou rakvičkou s domácí šlehačkou, Vlasta Burian, který byl hodně chlebičkový a mnozí další. Stejně to platilo o redaktorech, novinářích a zaměstnancích nedalekého Topičova nakladatelství. Lahůdky od Paukerta se dodávaly také na stůl prezidenta T. G. Masaryka a Edvarda Beneše. Na nedělním snídaním stole u Masaryků prý nechyběla oblíbená zvěřinová paštika a šunka s vlašskými ořechy.

Do lahůdkářství se chodilo hlavně na saláty a obložené chlebičky. Ostatně právě Jan Paukert, zakladatel firmy je považován za vynálezce obloženého českého chlebičku. Na vznik si dělají nárok i Angličané a tvrdí, že chlebiček u nich objevil jakýsi šlechtic Sandwich, kterému tohle jídlo náramně vyhovovalo při jeho časové zanácnosti při hře v kartách – zda je to pravdivé nevím, ale každopádně šlechta ze Sandwichů v Anglii existovala a snad je dosud. Ovšem říká se, že i mlsný Napoleon má svůj podíl na vzniku obloženého chlebičku, neboť měl prý zálibu v obložených chlebech, kde si mohl prohlédnout čím je má nazdobené a pokryté. A u Paukerta se prý za vznik vděčí rodinnému příteli malíři Janu Skramlíkovi, který nebyl při tvorbě svých uměleckých děl spokojen s konzumací malých kanapek a jednohubek a vyžadoval na zakousnutí něco většího. A tak vlastně vznikl náš obložený chlebiček, český otevřený sendvič, fenomén naší studené kuchyně a vlastně s ním vznikl na Národní třídě v čísle 17 také náš chlebičkový národ.

Každopádně se lahůdkářství vyznačovalo i další vyhledávanou specialitou a tou byl chlebiček humrový. A opět prý jeden z prvních, který tuto novou a nevšední delikatesu ochutnal, byl Jan Skramlík. Viděla jsem některé reprodukce z jeho děl a mezi nimi také zátiší, kdy zobrazenému výjevu dominují dva obrovští krabi a tak mě i napadlo, zda snad Jan Skramlík tím nevzdal hold nové lahůdce. Je na místě dodat, že Paukert a jeho žena byli mistři ve výrobě majonézy – používaná vajíčka byla z vlastní slepičí farmy a humrové maso bylo nejvyšší kvality. Jejich humrový chlebiček ve svém výsledku byl zcela bezchybný.

A je třeba dodat i dávnou vzpomínku a maličko i něco z aktuální současnosti. Humrové chlebičky dlouho v naší zemi patřily mezi chlebičky velmi oblíbené a to i za doby bolševika. Byly neuvěřitelně chutné a hlavně levné. V obchodě stával jeden humrový chlebiček 1,90 koruny a i méně. Základem pro jejich výrobu bylo krabí maso dovážené k nám ze Sovětského svazu zakonzervované a označené jako „Chatka“ v cenové úrovni kolem čtyř korun za jedno balení. Po pádu komunismu se chatka už nedovážela a české domácnosti si vypomáhaly náhradou krabího masa. Z počátku náhradu představoval jemně strouhaný celer a mrkev promíchané do mírně citronem ochucené majonézy. Později se zeleninová náhrada řešila rybím filem a do třetice se používaly jakési rybí tyčinky s označením „surimi“ – což je japonské všeobecné označení pro rybí výrobky. Tyčinky, samozřejmě, o krabí maso vůbec nikdy ani nezavádily. Právě krabí maso už lze opět v Čechách koupit, ale nejlevnější chlebiček se z něho neudělá ani náhodou. V ruských potravinových obchodech se humrová delikatesa v konzervě pohybuje cenově kolem 180,- korun za deset deka a dovoz z Itálie nebo Švýcarska dokonce okolo 240 korun. Na pochoutku z pravých humrů musí běžný Čech už opravdu zapomenout.

Druhá světová válka a roky po ní znamenaly neodvratný konec dokonalé tradice podnikání Jana Paukerta. Definitivní konec nastal v roce 1952, kdy jeho lahůdkářství znárodněno. Pražané tam dál chodili nakupovat a nikdo nikdy ono místo neoznačil jinak, než „U Paukerta“ i když se už takto nesmělo jmenovat. Komunistický režim dokonce původní majitele vystěhoval z Prahy a Jan Paukert junior skončil jako dělník v ČKD. Nakonec v restituci požádal o vrácení zabaveného majetku a podařilo se mu zpřetrhanou rodinnou tradici obnovit. Na Národní třídě v čísle 17 proběhla obrovská rekonstrukce a konečně v roce 2008 bylo lahůdkářství znovu otevřeno, ale ještě před tím Jan Paukert junior, vykopaný z původního domovního zdiva, ukrytou obrovskou sbírku asi tisíce lahví vzácných koňaků, kterou tam se svým otcem v roce 1938 ukryl před nacisty. Z gurmánské lahůdkářské trasy již dříve popsané už zbylo v dnešní době jen to poslední, k obnově lahůdek u Lipperta ani Zoufalého už nedošlo. Jan Paukert junior se obnoveného chodu slovně prvorepublikového lahůdkářství dočkal a zadostiučinění si užíval až do své smrti v lednu 2010, kdy zemřel ve věku devadesáti jednoho roku. S jeho odchodem ztratila česká prvorepubliková gastronomie svůj klenot. Historie velkolahůdkářství Jana Paukerta dost věrně zobrazuje i historii českého národa ve 20. století a to jak s jeho šťastnými momenty, tak těmi smutnými.

Dnes nabízí obnovené velkolahůdkářství pestrý sortiment delikates a to jak z výroby české, tak zahraniční. Opět tam dominují saláty a obložené chlebičky a mezi nimi i ten humrový. Lze si zakoupit jak sýry z českých farem, tak sýry francouzské, italské, delikátní uzeniny, husí a kachní játra a mnoho dalších pochoutek. Můžeme si vybrat nejméně z dvou set padesáti druhů vín a to jak z vín českých, moravských, francouzských, italských, rakouských, španělských, německých a dalších. Můžete si v zadní části lahůdkářství v klidu posedět a nechat se obsloužit. A také je možné jen vejít dovnitř, mlčet a nostalgicky vzpomínat!

Jana Fafejtová – Praha

\*\*\*

## Akce Balaton

„Nadporučík Dubec, máme tu zjištění rozvedky o chystaném setkání závadových osob s emigranty v Maďarské lidové republice. Panimáješ?“ zvýšil hlas major StB, šéf druhého odboru na kraji, aby podtrhl důležitost svého sdělení.

„Ale práci budeš mít tady doma. Příbuzný a přátelé těch emigrantů, církevní prostředí a tak dále. - Dubec, prověřit a osobně mě informovat! Jasný?! Má na tom zájem Praha. Tak nic nezanedbat, nic nepřehlédnout.“

„Kdy se to jako v tom Maďarsku má konat, soudruhu náčelníku?“ otázal se čerstvý nadporučík, ale jinak léty zkušený operatívec oddělení pro boj s vnitřním nepřítelem.

„Tady jsou všechny podklady. Někde to tam najdeš. Jo, a poslední je tenhle odposlech, tak ...“

„Ale ale, objekt Poslanec. Podíváme se na něj,“ soudruhu náčelníku.

„Jo, Poslanec. Stále aktivnější, čím dál drzejší. Tak na něj něco hergot vymyslete. Potřebuje pořádně řádnout přes prsty. Máš na to celou svoji partu, tak chci slyšet fundovaný návrh.“

„Spolehni se, soudruhu náčelníku. Ještě tento týden je máš na stole.“

„Charašó Dubec. Spoléhám na tebe.“

S čerstvě získanými informacemi k případu, jakož i s návrhy vzešlymi z pracovní skupiny, seznámil Dubec náčelníka tak, jak slíbil. Studená sprcha mu však záhy připomněla panující realitu.

„Současná politická situace v Maďarské lidové republice není Dubec vůbec příznivá pro spolupráci, a tedy ani pro váš jinak excelentní návrh znemožnit setkání všech těch závadových osob. Doba už je, kurva, taková,“ dodal odevzdaně.

„Hele Dubec, čteš vůbec noviny? A víš, čemu se říká čist mezi řádky?“ zašermoval major čerstvým Rudým právem nad stolem. Další návrh se již jevil zcela reálný: „Akce bude cílena k tomu, aby u objektu Poslanec byly zajištěny důkazy trestné činnosti, čímž se vytvoří podmínky k zabránění dotyčným v překročení státní hranice do Maďarska. Na to pak naváže samotné trestní stíhání. Tím se zabije hned několik much jednou ranou,“ předl blaženě řídící operatívec Dubec.

Mezinárodní rychlík Pannonia, na trase Berlín - Praha - Budapešť s cílem v bulharské Sofii, opustil bratislavské nádraží a čekala ho poslední zastávka na československém území, hraniční přechod Štúrovo.

„Colná a pasová kontrola. Připravte si vaše cestovné, colné a devizové doklady,“ zní vagonem zvučnou slovenštinou stále blíž a blíž. Trojice uniformovaných příslušníků StB, dva muži a jedna žena, však jdou najisto.

„Pán tu zostane. Ostatní opustí kupé!“

Ve vyprázdněném prostoru zůstal jen objekt a příslušník. „Vysypte to všetko!“ zavelel po krátkém zaváhání muž s výložkami. Když byl s kontrolou obsahu baťocho hotov, zavelel podruhé. „Vyzliecťe sa!“ Znělo to poněkud nervózně, jak by to chtěl mít už za sebou. Najednou tu stáli proti sobě dva zhruba stejně staří muži, jeden v lesklé nažehlené uniformě, druhý polonahý, bosý a v trenkách. Dívali se vzájemně zpřímá do očí. Oběma bylo jasné, že situace dospěla do bodu zlomu. Zároveň se nedalo přehlédnout, že sám estébák teď zrovna prožívá těžký vnitřní boj. Boj, v něm nakonec zvítězila tradiční hrdoost nefalšovaného slovenského chalana.

„Dobře. To stačí. Obliecte sa!“

Ale ještě se nevzdal. V ruce držel malý osobní notýsek a pečlivě v něm listoval.

„Aj, pozrime sa! Tady je dačo!“ neovládl svoje emoce. V tu chvíli byl spontánní jako malé dítě, které nalezlo schovanou hračku. Vítězoslavně přečetl jméno z adresáře. Jméno organizátora setkání. Jméno emigranta. Z jeho úst to vyznělo jako objev století. Poté, co notýsek vrátil objektovi, zamnul si spokojeně ruce. Neomylnost StB byla tímto opět potvrzena. Mezinárodní rychlík Pannonia na trase Berlín - Praha - Budapešť - Sofie se s jednohodinovým zpožděním rozjíždí směrem státní hranice.

„Dubéec, čtó éto!? No, vysvětlí mě to! Naši analytici jsou přesvědčeni, že ten provokativní článek v tom emigrantském plátku propašoval ten tvůj Poslanec.“

„Ale soudruhu majore, dyť ho svlíkli do trenek. Dyť ...“

„Kurva a ty víš, co von v těch trenkách měl?“

„Ale na to dohlíželi slovenští ...“

„Dubec, tys dostal rozkaz. Ty zodpovídáš za celou akci, jasný? To nemáš, kurva, žádného teplouše, kterej by to dotáh až do konce?“

„Soudruhu majore, já ...“

„Govno! Mám ti ho snad sehnat? - Ach jo Dubec, co mě je platný, že ste normální chlapi, když vás budu muset všechny poslat šlapat chodník. Vodchod!“ zařval do ruda rozpálený major elitní složky československé Bezpečnosti.

Ten den se příslušníci jedné pracovní skupiny pro boj s vnitřním nepřítelem ožrali, jak zákon káže. A snad na tisíc způsobů přísahali tomu hajzloví Poslanci pomstu. Vždyť takhle to dál nejde! Z StB si nikdo dělat prdel nebude.

Faktická poznámka: Hlavním organizátorem zmíněného setkání krajanů a přátel z obou stran železné opony v létě 1989 byl exilový novinář a šéfredaktor Nového domova, později Satellite, Aleš Březina z kanadského Toronta.

M. Petr – Hradec Králové

\*\*\*

## BrouCzech - staronové české pivo

Pošmákněte si v Ontariu na lahodném zlatém ležáku z malého pivovaru v Nové Pace, který je zde od roku 1864



Můžete ho ochutnat v restauraci Praha na Masaryktownu ve Scarborough

K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem od Oshawy až po St. Catharines.

Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru, Londonu Windsoru a v přilehlých oblastech!

Najděte si váš Beer Store na

[www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager](http://www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager)

a klepněte na "View Locations"

Nyní je snížena cena o 13 %.

při nákupu 24 láhví o dalších 9%!

Informace o pivovaru: [www.novopackepivo.cz](http://www.novopackepivo.cz)

## Naše internetové stránky

### Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjítí novin.

[satellite1-416.com](http://satellite1-416.com)

[zpravy.ca](http://zpravy.ca)

[zpravy.org](http://zpravy.org)

[spravy.ca](http://spravy.ca)

\*\*\*

### Toto číslo v PDF

[www.14.satellite1-416.com](http://www.14.satellite1-416.com)

[www.14.zpravy.ca](http://www.14.zpravy.ca)

[www.14.spravy.ca](http://www.14.spravy.ca)

\*\*\*

### Kalendář

Co se připravuje v krajanské komunitě v Kanadě

[kalendar.satellite1-416.com](http://kalendar.satellite1-416.com)

[kalendar.zpravy.ca](http://kalendar.zpravy.ca)

[kalendar.spravy.ca](http://kalendar.spravy.ca)

\*\*\*

### Nové divadlo

O jednotlivých představeních Nového divadla v Torontu

[divadlo.zpravy.ca](http://divadlo.zpravy.ca)

\*\*\*

### NHL

Zpravodajství z NHL

[nhl.zpravy.ca](http://nhl.zpravy.ca)

Zvukové zpravodajství z NHL

[hokej.zpravy.ca](http://hokej.zpravy.ca)

\*\*\*



## TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.

Toronto, ON M6G 1M1

### Vám ponúka

cestovanie

do celého sveta!

Spolahlivo vybavíme!

### Volejte

Annu Zapletalovou

Tel.: (416) 537-7698

e-mail:

[Tatratravel@hotmail.com](mailto:Tatratravel@hotmail.com)

863 Bloor St. W.  
Toronto, Ont.  
(416) 533-0080



281 Danforth Ave.  
Toronto, Ont  
(416) 466-0330

## Češi i Slováci zatím bez klopýtnutí

Po senační výhře Slovenska nad Španělskem 2:1, zvítězili i Češi v Istanbulu nad Tureckem stejným výsledkem. V 3. kole nejprve Slovensko zvítězilo nad Běloruskem 3:1 a o den později vyhráli Češi v Kazachstánu 4:2. Senzací však bylo vítězství Islandu nad Holandskem 2:0. Znamená to, že Island i ČR mají po devíti bodech a jsou na čele skupiny A, zatímco Slovensko vede skupinu C. O víkendu pak hrají Češi proti Islandu, zatímco Slovensko zajíždí do Makedonie.

### Synot liga

Ve 14. kole sice plzeňský Limberský vstřelil v utkání s Jihlavou v poslední minutě prvního poločasu vedoucí branku, ale jihlavský Mešanovič a Masopust otočili v druhém poločase skóre Jihlava-Plzeň 2:2 a jelikož Sparta vyhrála brankami Dočkala a Konateho v Uherském Hradišti nad Slováckem 2:0, přiblížila se Plzeň na rozdíl jediného bodu. Třetí Jablonec pak brankou Mingazova zdolal Boleslav 1:0. V malém pražském derby pak hrála Dukla se Slavií 2:2. Nerozhodně se hrála i utkání Bohemians-Brno 0:0, Hradec-Liberec 0:0 a Příbram-Teplice 1:1. Pouze Budějovice porazily Ostravu 1:0. Tabulka po 14. kole: 1. Plzeň 32, 2. Sparta 31, 3. Jablonec 30, 4. Ostrava 21, 5. Mladá Boleslav 20, 6. Dukla 20, 7. Teplice 18, 8. Slovácko 18, 9. Slavia 18, 10. Bohemians 17, 11. Jihlava 17, 12. Příbram 16, 13. Budějovice 15, 14. Liberec 14, 15. Brno 13, 16. Hradec 7.

### Fortuna liga

Na Slovensku se hrálo 17. kolo: Senica-Slovan 2:1, Banská Bystrica-Zlaté Moravce 2:0, Ružomberok-Trnava 0:0, Košice-Trenčín 2:0, Myjava-Dunajská Streda 3:1 a Žilina-Podbrezová 0:0. Tabulka po 17. kole: 1. Žilina 17/34, 2. Trenčín 17/34, 3. Senica 17/29, 4. Myjava 17/23, 5. Trnava 16/22, 6. Slovan 15/22, 7. Podbrezová 17/21, 8. Dunajská Streda 17/20, 9. Košice 17/19, 10. Zlaté Moravce 16/17, 11. Banská Bystrica 17/15, 12. Ružomberok 17/13.

### Evropská liga

V Evropské lize vyhrála nejprve Sparta v Bratislavě nad Slovanem 3:0 v odvetě na Letné dokonce 4:0.

\*\*\*

## Richard Pánik si zvyká na Toronto

Po příchodu do Toronta nemělo toto levé křídlo pocházející z Martina mnoho času na ledě. V třech posledních zápasech se to však podstatně zlepšilo a Richard byl vždy na ledě přes třináct minut. Dařilo se mu obzvláště v zápase v Coloradu, kdy vstřelil jednu branku a zaznamenala jednu asistenci. Zatím v dresu Maple Leafs skóroval třikrát. Pánika získalo Toronto při draftu volných hráčů z Tampy. Třidvacetiletý odchovanec z Martina přiznává, že byl před začátkem prvního utkání trochu nervózní, ale pak se uklidnil, přesto byl nakonec smutný, protože Toronto tento zápas nevyhrálo. Svůj výkon nechtěl hodnotit. Říkal, že si musí zvyknout na zcela jiný systém hry než jakým hrála Tampa Bay. Příchod do Toronta byl pro něho nečekaný. Vše se seběhlo rychle. Nejprve byl zklamaný z toho, že je na listině volných hráčů, ale pak byl nesmírně rád, že si ho vybralo kanadské mužstvo s tradicí. Je vděčný Torontu, že mu tak dalo druhou šanci. Toronto by mohl pomoci svojí všestranností, dokáže si vypracovat příležitosti, hrát do těla i vstřelit branku. V dobrém vzpomíná na české spoluhráče Radka Gudase a Ondřeje Paláta. Strávili spolu značný čas nejen v NHL, ale i na farmě. Cesta do NHL z Martina byla poměrně dlouhá. Hrál za juniory v Třinci, jako šestnáctiletý se dostal do prvního mužstva. V roce 2009 byl draftován Tampou ve druhém kole jako 52. Nejprve působil na farmě v AHL v Nortfolku, později v Syracusech. V 75 zápasech v Tampě vstřelil osm branek a na čtrnáct nahrál. Zatím si pochvaluje, že v Torontu se dobře starají o hráče. S Romanem Polákem se před tím neznal, ale zde v Torontu se nyní sblížili.

abe

\*\*\*

**UNIGLOBE**
Enterprise Travel

Formally Nitra Travel

[blanka@premieregroup.com](mailto:blanka@premieregroup.com)

[dianab@premieregroup.com](mailto:dianab@premieregroup.com)

- Tailor Made Holidays
- Travel Insurance
- Ocean/River Cruises
- Air Tickets

1221 Yonge Street (at Summerhill subway)

Toronto, M4T 1W4

**Tel: 416 504 3800**

**Toll Free: 1 800 825 7577**

**Fax: 416 598 1311**

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

Saturday: By appointment

MEMBER OF: 1810380

Go, See, Experience



Signature Realty  
INC. OWNED & OPERATED BY ROYAL LEPAGE



## Rosti Brankovsky

Broker  
Jedinečné služby



Jak prodat dům nebo kondo?

Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?

Když vidíte inzerát nebo nápis Dům na prodej, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9268

[www.brankovsky.com](http://www.brankovsky.com) \* e-mail: [rostib@rogers.com](mailto:rostib@rogers.com)

### Average Home Prices - March

in the Greater Toronto Area

